

Dagsordenspunkt 1a: "Key Issues" papiret vedr. de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) og de nationale reformprogrammer

Resumé: Som led i forberedelsen af ECOFIN's bidrag til DER forårstopmødet har det østrigske formandskab udarbejdet et udkast til Key Issues Paper. Udkastet identificerer en række hovedpolitikområder i forhold til bestræbelserne på at øge vækst og beskæftigelse i EU.

Baggrund og indhold

Som oplæg til DER forårstopmødet udarbejder ECOFIN et Key Issues Paper (KIP), der skitserer en række hovedemner til diskussion på DER. Et udkast til KIP blev behandlet på ECOFIN den 14. februar. Et revideret udkast behandles på ECOFIN den 14. marts.

I det nye udkast er der sket en komprimering og fokusering af teksten, og der er tilknyttet et annekse med hovedkonklusionerne fra EPC's landeeksamination den 13. februar. Det primære budskab er, at implementering af reformtiltagene angivet i de nationale reformprogrammer er hovedprioriteten for medlemslandene i 2006. Rådet (ECOFIN) er generelt enig i de hovedindsatsområder, som blev identificeret på det uformelle DER-møde på Hampton Court sidste efterår, og som er reflekteret i Kommissionens rapport om fremskridt med Lissabonstrategien. Det fremhæves i den forbindelse, at nye målsætninger, særligt hvis de har udgiftsimplicationer, risikerer at udvande prioriteterne og lede til manglende reformimplementering. Fokus skal være på implementering af EU's økonomisk-politiske strategi som formuleret i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG) for 2005-08.

Medlemslandene anbefales at fokusere på at:

- Udnytte det igangværende opsving til at konsolidere de offentlige finanser, på linje med Stabilitets- og Vækstpagten.
- Forbedre holdbarheden og kvaliteten af de offentlige finanser, herunder gennem hurtigere gældsreduktion, højere beskæftigelsesfrekvenser og produktivitet, samt reformer af pensions-, sundheds- og plejesystemer.
- Forøge beskæftigelsen og det samlede antal arbejdstimer i økonomierne, med særlig fokus på ældre, kvinder og unge. Reforme af skatte- og understøttelsessystemer, forbedrede incitamenter til at arbejde, investeringer i uddannelse og øget omstillingsevne på arbejdsmarkedet er presserende indsatsområder for at udruste det enkelte individ til at begå sig i en global økonomi.
- Tilvejebringe de rigtige incitamenter for innovation, herunder særligt ved at forbedre effektiviteten af offentlige udgifter til forskning og udvikling (F&U) og skabe de rette rammebetingelser for privat F&U samt ved at forbedre styringen af uddannelses- og forskningsinstitutioner gennem fokus på udmærkelse og konkurrence.

- Skabe et gunstigt erhvervs-klima, herunder for små og mellemstore virksomheder, gennem, i særdeleshed, fremme af konkurrence og forbedring af det indre markeds funktionsmåde.
- Sikre en sammenhængende EU energipolitik i forhold til klimaændringer og forsyningssikkerhed, herunder ved reduceret energiintensitet, øget andel af vedvarende energi samt skabelsen af et integreret, konkurrencedygtigt og transparent europæiske energimarked.

I forhold til den videre proces konstaterer KIP-udkastet blandt andet, at 2005-08 BEPG'erne fortsat er gældende. Multilateral overvågning bør fortsat gennemføres hvert år.

I det tilknyttede anneks er hovedkonklusionerne fra EPC's landeeksamination i februar angivet at være:

- Givet omfanget af udfordringerne fra befolkningsaldringen er det i flere medlemslande nødvendigt at øge ambitionerne i forhold til at sikre holdbare offentlige finanser.
- En række medlemslande bør yderligere reformere skatte- og overførselssystemer, lægge mere vægt på aktive arbejdsmarkedspolitikker samt øge lønfleksibiliteten og arbejdskraftmobiliteten.
- Mange medlemslande bør forbedre offentlige F&U udgifters løftestangsvirkning på privat F&U og fokusere på at fremme de rette betingelser for F&U.
- Medlemslandene bør gøre mere for at adressere uberettigede konkurrencebegrænsninger.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres i denne sag.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ingen.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen er tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg den 10. februar i forbindelse med behandlingen af det østrigske formandskabs første KIP-udkast på ECOFIN den 14. februar 2006.

Holdning

Dansk holdning

Fra regeringens side kan udkastet til Key Issues Paper generelt støttes, herunder især:

- fremhævelsen af, at fokus nu koncentrerer på implementering af de skitserede reformer i landenes nationale reformprogrammer, og at nye kvantitative udgiftsmålsætninger ikke vil være gavnlige for reformprocessen.
- at multilateral overvågning fortsat gennemføres hvert år.

Det ville være ønskeligt med en stærkere fokusering på behovet for tværgående prioritering, herunder at igangværende skattereduktioner i mange EU-lande og nye udgiftsløft på de forskelle hovedindsatsområder bør prioriteres inden for rammerne af det overordnede hensyn til holdbarhed og konsolidering af de offentlige finanser.

Andre landes holdninger

Der er generel støtte blandt landene til det reviderede KIP-udkast.

Dagsordenspunkt 1b: Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) bidrag til vækst- og beskæftigelsesinitiativer

Resumé: I opfølgning på ECOFIN den 14. februar og som et led i forberedelsen af DER i marts 2006 ventes ECOFIN den 14. marts 2006 at skulle drøfte EIB's rolle i EU's bestræbelser på fremme af vækst og beskæftigelse.

Baggrund

Det østrigske formandskab ønsker at understøtte tiltag, der bidrager så effektivt som muligt til fremme af økonomisk vækst og beskæftigelse. Den Europæiske Investeringsbank (EIB) er aktiv i denne proces og forventningen er, at dens rolle kan blive større, såfremt indsatsen effektiviseres og styrkes.

På opfordring af formandskabet orienterede EIB på ECOFIN den 14. februar 2006 om mulighederne for målretning af EIB's lånepolitik mod forskning og udvikling, små og mellemstore virksomheder samt infrastruktur.

Drøftelsen på ECOFIN den 14. marts 2006 ventes at tage udgangspunkt i udkast til en kort note udarbejdet - på baggrund af information fra EIB - af EFC til brug for DER den 23.-24. marts 2006.

Indhold

EIB har fremhævet potentialet for, at den på flere af EU's fokusområder kan udnytte sine kompetencer og ressourcer bedre. EIB har i et kort papir skitseret bankens eksisterende tiltag og fremsætter forslag om nye investeringstiltag inden for primært 3 hovedområder:

- 1) forskning og udvikling, herunder energieffektivitet
- 2) små og mellemstore virksomheder
- 3) infrastruktur

Ad 1: Forskning og udvikling, herunder energieffektivitet:

- EIB's bidrag til Lissabon-strategien er udmøntet i "Innovation 2010 initiativet" (i2i), hvor igennem banken finansierer projekter vedr. forskning, udvikling, uddannelse indenfor IT-sektoren mv. EIB foreslår at øge sin finansieringsramme til i2i fra det nuværende niveau på 50 mia. euro til 65 mia. euro i 2010 og 100 mia. euro i 2013.
- EIB har allerede oprettet "Structured Finance Facility" (SFF) til støtte af risikofyldte operationer inden for forskning og udvikling generelt. Desuden godkendte Rådet (Konkurrenceevne) i november 2005 "Risk Sharing Finance Facility" (RSFF) til styrkelse af risikofyldte operationer med tilhørende finansiering inden for det 7. rammeprogram for forskning og udvikling. EIB foreslår at bidrage til denne facilitet med ca. 1 mia. euro 2007-2013, finansieret via det forventede overskud. Man har her taget udgangspunkt i Kommissionens oprindelige forslag om tilsvarende op til 1 mia. euro fra EU-budgettet – dette budgetbidrag indgår i forhandlingerne

om en interinstitutionel aftale i forbindelse med de finansielle perspektiver 2007-2013.

- Desuden ønsker EIB at styrke og intensivere komplementariteten mellem i2i (inkl. SFF og RSFF) og andre initiativer under det 7. rammeprogram for forskning og udvikling.
- Idet udviklingen af energieffektiviteten og nye energiresourcer er vigtigt i den overordnede EU-strategi vedr. sikring af og variation i energiudbud foreslår EIB at øge sit engagement på dette område, herunder finansiering af ny energitransport og -infrastruktur samt et øget bidrag til forskning og udvikling inden for bl.a. energiteknologi og produktudvikling.

Ad 2: Små og mellemstore virksomheder (SMV)

- Initiativet fokuserer på støtte til europæisk venture kapital for innovative SMV'er.
- EIB foreslår en øget finansiering gennem EU-budgettet til "Competitiveness and Innovation Programme" (CIP) dækkende perioden 2007-2013, der sigter på at støtte SMV'er.
- Desuden fremhæves, at samarbejdet mellem EIB og Kommissionen gennem JEREMIE¹ øger SMV'ers adgang til strukturfondene.

Ad 3: Infrastruktur

- EIB foreslår at øge det eksisterende lånemandat til "TEN² Finance Facility" (TFF) fra 50 mia. euro til 75 mia. euro over perioden 2010-2013. Desuden fremhæves Kommissionen og EIB's fælles forslag om støtte til at fremskynde udviklingen af TEN transport projekter gennem et nyt "Community guarantee instrument".
- Endelig fremhæves den tekniske assistance via JASPERS³. EIB foreslår at implementeringen og finansieringen af lignende projekter vil bidrage til økonomisk og social samhørighed, specielt i de nye lande.

EIB ønsker gennem initiativet at fokusere på kvaliteten af sine operationer, adressere markedsfejl og videreudvikle komparative fordele inden for de nævnte områder og projekter. Banken argumenterer for, at merværdien opnås gennem en øget risikoprofil forbundet med initiativet. Endelig pointeres vigtigheden af et tæt samarbejde med EBRD⁴ i forhold til initiativet, herunder primært vedr. de tilbageværende udfordringer forbundet med transitionsprocessen i de nye medlemslande, hvor det fortsat er vanskeligt at tilvejebringe private investeringsmidler.

¹ JEREMIE er et fælles initiativ mellem EIB og Kommissionen for at øge finansieringen til små og mellemstore virksomheder.

² Trans-European Networks

³ JASPERS "Joint Assistance in Supporting Projects in European Regions" er et partnerskab mellem EIB, EBRD og Kommissionen til fremme af succesfuld implementering af samhørighedspolitikken.

⁴ EBRD (European Bank for Reconstruction and Development) finansierer primært projekter til støtte for transitionsprocessen i Central- og Østeuropa. EBRD's primære formål er at lette overgangen til åbne markedsorienterede økonomier samt fremme det private initiativ i operationslandene.

I forhold til den videre proces ventes ECOFIN at opfordre:

1. DER til at byde EIB's initiativ til fremme af vækst og beskæftigelse velkommen i lyset af vækstinitiativet fra 2003 under hensyntagen til den fælles-besluttede ramme vedr. EIB's kapitalforøgelse (dvs. ingen stigning før 2010).
2. EIB til at implementere de finansielle instrumenter og øge kvaliteten af sine operationer på basis af egne ressourcer.
3. medlemsstaterne til at undersøge de specifikke dele af initiativet, som bliver medfinansieret gennem EU-budgettet. Udmøntningen af initiativet er under forbehold for de finansielle perspektiver 2007-2013 og den inter-institutionelle aftale.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres i denne sag.

Statsfinansielle konsekvenser

Det skal generelt bemærkes, at de budgetmæssige konsekvenser af de foreslåede initiativer ikke er fuldt klarlagt. En vurdering af finansieringsbehovet og implikationer heraf i forhold til EU's budget vil derfor på nuværende tidspunkt være forbundet med stor usikkerhed. Der lægges dog op til, at en del af initiativet (ca. 1,2 mia. euro) baseres på EIB-finansiering, medens gennemførelsen af størstedelen af forslagene imidlertid forudsætter, at der afsættes midler på EU-budgettet inden for forskellige programmer, herunder til garantistillelse mv. F.s.v.a. den del af initiativet, som finansieres af banken selv, er der tale om *omprioriteringer* inden for den eksisterende låneramme. I det omfang risikoen forøges, forudsættes dette afspejlet i tilsvarende øgede henlæggelser i EIB.

F.s.v.a. den mulige medfinansiering over EU-budgettet i perioden 2007-2013 indgår denne i de aktuelle forhandlinger mellem Rådet og Parlamentet om de finansielle perspektiver 2007-2013 og den interinstitutionelle aftale herunder. Kommissionen har foreslået op til 1 mia. euro inden for det 7. rammeprogram for forskning og udvikling, 1 mia. euro inden for transeuropæiske net (TEN) og 1 mia. euro inden for rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP). Danmark betaler ca. 2 pct. heraf, svarende til en forventet statslig udgift på op til ca. 450 mio.kr. Da budgetmidlerne hensættes til at dække risici for langt større udlån og garantier, vil der herudover være en tabsrisiko for medlemslandene – denne risikoudsætning vil afhænge af instrumenternes nærmere udformning, herunder garanti- og lånevolumen og afdækningskonstruktion.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg i forbindelse med ECOFIN den 14. februar 2006.

Holdning*Dansk holdning*

Fra dansk side støtter man generelt EIB's overvejelser om at styrke de prioriterede områder gennem en målrettet lånepolitik inden for de eksisterende økonomiske rammer.

Andre landes holdninger

Landene støtter generelt tanken bag EIB's initiativ.

Dagsordenspunkt 1c: Bedre regulering – måling og reduktion af administrative byrder i EU

Resumé: Rådet ventes at drøfte status for den fælles metode til måling af administrative byrder i EU, som blev accepteret på rådsmødet (ECOFIN) den 8. november 2005. Rådet ventes desuden at drøfte mulighederne for fastsættelse af kvantitative mål for reduktion af de administrative byrder på udvalgte reguleringsområder i EU. Drøftelserne sker på baggrund af en fremskridtsrapport fra Kommissionen.

Baggrund

I marts 2000 pålagde Det Europæiske Råd (DER) Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne at udarbejde en fælles EU-strategi for bedre regulering. Strategien skal ses i sammenhæng med Lissabon-strategien, hvis formål er at øge vækst og beskæftigelse i EU. Kommissionen præsenterede i 2002 en handlingsplan for bedre regulering og som led i gennemførelsen heraf vedtog Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet i 2003 en interinstitutionel aftale om bedre regulering.

I januar 2004 udarbejdede det daværende samt det foregående og de to kommende EU-formandskabslande (Irland, Nederlandene, Luxembourg og Storbritannien) et ”fælles initiativpapir om reform af reguleringen”. Papiret, som blev opdateret og udvidet med det nuværende østrigske og det kommende finske formandskab i december 2004, vedrører bl.a. regelforenkling, konsekvensvurdering og måling af de administrative byrder i EU.

ECOFIN udtrykte i oktober 2004 støtte til udviklingen af en fælles metode til måling af de administrative byrder, som EU-regulering pålægger erhvervslivet. Metoden kan anvendes med henblik på mikroøkonomiske vurderinger af såvel nye initiativer som eksisterende regulering i EU. Ministrene gav samtidig tilsagn om at bistå Kommissionen med de nødvendige oplysninger, som anvendelsen af målemetoden kræver. Rådet opfordrede desuden Kommissionen til at præsentere og gennemføre den fælles metode så hurtigt som muligt i 2005. Endelig opfordrede ECOFIN Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje, hvordan der senere kan udvikles kvantitative mål for nedbringelse af den administrative byrde på bestemte områder inden for erhvervslivet.

I november 2004 støttede DER ECOFIN-konklusionerne og gav især opbakning til udviklingen af en fælles metode til måling af de administrative byrder. DER opfordrede samtidig Kommissionen til at implementere metoden i sine retningslinjer for konsekvensanalyser og arbejdsmetoder med henblik på forenkling.

Kommissionen iværksatte i april 2005 en række pilotprojekter med henblik på at teste anvendeligheden af en fælles målemetode. EPC drøftede den 27. september 2005 et non-paper, som beskrev resultaterne af pilotprojekterne samt udsigterne til at anvende den fælles metode i EU.

Den 20. oktober 2005 præsenterede Kommissionen en meddelelse om en fælles metode (baseret på den såkaldte Standard Cost Model) til måling af de

administrative byrder i EU. Meddelelsen klarlægger visse faste forudsætninger for den fælles metode, herunder definition af administrative byrder, afrapporteringsformat mv. Meddelelsen beskriver herudover bl.a. status for arbejdet med byrdemålinger i de respektive medlemsstater, hvoraf minimum 13 – herunder Danmark – allerede anvender Standard Cost Modellen.

På rådsmødet den 8. november 2005 vedtog ECOFIN bl.a. følgende konklusioner:

”Rådet ... noterer sig med bekymring den byrde, som de administrative udgifter forbundet med national lovgivning og EU lovgivning pålægger det europæiske erhvervsliv, og opfordrer til hasteforanstaltninger på EU-plan og nationalt plan for at begrænse og mindske disse byrder samtidig med, at de bredere målsætninger og fordele i forbindelse med lovgivning og regulering overholdes.”

”ECOFIN-Rådet:

- *opfordrer Kommissionen til at begynde at måle de administrative byrder, som valideret i pilotfasen, på et konsekvent grundlag og ud fra gennemsigtige kriterier som led i de integrerede konsekvensanalyser af nye forslag til EU-regulering fra januar 2006*
- *gentager sit tilsagn fra oktober 2004 om at bistå Kommissionen med at implementere metoden. Ministrene er i den forbindelse enige om, at de efter anmodning og afpasset efter omstændighederne vil forelægge de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre analyser af administrative byrder som følge af EU-lovgivning, og at Kommissionens foreslåede metode giver et fælles grundlag for indsamling og udveksling af oplysninger*
- *noterer sig, at målingen af de administrative byrder på EU-plan supplerer og underbygger de interne initiativer i en række medlemsstater, der fortsat er frivillige*
- *opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan målingen af de administrative byrder bedst kan indarbejdes i arbejdsprogrammet vedrørende forenkling, og give Rådet oplysninger om, hvordan dette arbejde skrider frem, i løbet af første halvår af 2006*
- *gentager sin opfordring fra oktober 2004 til Kommissionen og medlemsstaterne om at overveje at opstille kvantitative målsætninger for mindskelse af de administrative byrder, der pålægges erhvervslivet, på visse udvalgte områder. ECOFIN-Rådet opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at undersøge, hvilke muligheder der er for at opstille målelige mål for mindskelse af de administrative byrder som følge af EU-lovgivning i bestemte sektorer, og at forelægge forslag herom inden foråret 2006”*

Det Europæiske Råd hilste den 15.-16. december 2005 Kommissionens meddelelse om målemetoden velkommen og opfordrede Kommissionen til at begynde at måle de administrative byrder fra januar 2006. Samtidig understregede Rådet den vigtige rolle, som målemetoden kan spille i forbindelse med udpegning af regelforenklingsforslag. Rådet opfordrede desuden Kommissionen til at undersøge, hvilke muligheder der er for på visse udvalgte områder at opstille målbare mål for reduktion af de administrative byrder. Rådet anerkendte endelig vigtigheden af, at medlemsstaterne tilvejebringer de nødvendige oplysninger, som målingerne vil kræve.

Kommissionen opfordrer i en meddelelse til mødet i Det Europæiske Råd i foråret 2006 alle medlemsstater til at måle de administrative byrder inden udgangen af 2007. Kommissionen bekendtgør samtidig, at den vil påbegynde et større arbejde med at måle de administrative byrder ved EU-regler som en del af regelforenklingsindsatsen, og på den baggrund komme med forslag til reduktioner af byrderne.

Indhold

På ECOFIN den 14. marts 2006 ventes Rådet at drøfte status for arbejdet med den fælles metode til måling af de administrative byrder samt fastsættelsen af kvantitative reduktionsmål i EU. Drøftelsen vil ske på baggrund af en fremskridtsrapport fra Kommissionen.

Kommissionen annoncerer i fremskridtsrapporten, at den er ved at igangsætte et pilotprojekt, der skal identificere de administrative byrder ved en 'større' EU retsakt. Projektet skal baseres på 10 medlemsstater, og det skal danne baggrund for videre undersøgelser af anvendelighed, forenelighed og sammenlignelighed mellem metoderne anvendt i de forskellige medlemsstater. Pilotprojektet ventes afsluttet i sommeren 2006, og på baggrund af erfaringerne fra projektet vil Kommissionen efterfølgende anvende målemetoden på en række 'nøgle sektorer' med henblik på at identificere forslag til at reducere de administrative byrder.

Kommissionen konkluderer desuden i fremskridtsrapporten, at kvantitative reduktionsmål hænger sammen med forenklingsarbejdet, og at reduktionsmål bør fastsættes inden for enkelte sektorer.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

Nærhedsprincippet

Metoden til måling af administrative byrder i EU udvikles mest hensigtsmæssigt på fællesskabsniveau. Regeringen finder, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Gældende dansk ret

Der er ingen direkte påvirkning af gældende dansk ret.

Høring

Kommissionens note af 17. september "Measuring Administrative Burden in the European Union: A possible approach" har været sendt i interministeriel høring i følgegruppen for bedre regulering (den 20. september 2004). Et notat omhandlende dansk holdning vedr. metode til måling af de administrative byrder på EU-niveau har ligeledes været sendt i høring i følgegruppen for bedre regulering (den 20. september 2004). Kommissionens meddelelse om den fælles metode til måling af administrative byrder i EU har været sendt i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne og Vækst med frist den 28. oktober 2005. Der er endnu ikke modtaget noget materiale til brug for mødet i ECOFIN den 14. marts 2006.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Måling af de administrative byrder har ingen umiddelbare lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Hvis der bliver tale om medfinansiering fra medlemsstaterne til målinger på europæisk niveau, vil dette kunne medføre begrænsede udgifter for Danmark. På sigt vil måling af administrative byrder kunne føre til bedre regulering, hvilket igen vil kunne medføre positive statsfinansielle virkninger.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er hensigten at forbedre de lovgivningsmæssige rammevilkår i EU med henblik på at fremme vækst og beskæftigelse i Europa. En reduktion af de administrative byrder, som pålægges virksomhederne via EU-regulering, vil medføre positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Bedre regulering har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (Indre Marked, Forbruger, Turisme) den 12. marts 2001, forud for rådsmødet (Indre Marked, Forbruger, Turisme) den 26. november 2001, forud for rådsmødet (Indre Marked, Forbruger, Turisme) den 21. maj 2002, forud for rådsmøde (Generelle anliggender) den 17. juni 2002, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 30. september 2002, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 14.-15. november 2002, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 3. marts 2003, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 17. - 18. maj 2004, forud for rådsmødet (ECOFIN) den 21. oktober 2004, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 25.-26. november 2004, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) og (ECOFIN) henholdsvis den 7. og 8. marts 2005, forud for rådsmødet (ECOFIN) og (Konkurrenceevne) henholdsvis den 12. og 18. april 2005, forud for Konkurrenceevnerådsmødet d. 6.-7. juni 2005 samt forud for rådsmødet (ECOFIN) den 8. november 2005. Folketingets Europaudvalg har desuden modtaget tre grundnotater om Kommissionens meddelelser (bedre regulerings-pakken) den 8. august 2002, et grundnotat vedr. Kommissionens meddelelse om bedre regulering i marts 2005 samt listen med danske EU forenklingforslag i juni 2005.

Holdning

Dansk holdning

Danmark støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU, herunder Kommissionens meddelelse om målemetoden. Arbejdet i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark, og den fælles målemetode er et godt udgangspunkt for systematisk regelforenkling og reduktion af administrative byrder i EU.

Danmark lægger vægt på, at metoden anvendes til både konsekvensvurdering og regelforenkling. Danmark foreslår, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne udvælger nogle af de mest bebyrdede sektorer/reguleringsområder, hvor den nye målemetode bringes i anvendelse. Danmark arbejder i den forbindelse aktivt for, at der på de udvalgte reguleringsområder opstilles kvantitative mål for reduktionen af de administrative byrder i EU.

Danmark lægger vægt på, at de tidligere truffne beslutninger om anvendelsen af den fælles målemetode og fastsættelsen af kvantitative reduktionsmål på udvalgte reguleringsområder implementeres, og at der skabes yderligere fremdrift i arbejdet. Danmark arbejder især aktivt for, at der fastsættes ambitiøse, men realistiske reduktionsmål snarest muligt og senest med udgangen af 2006.

Det noteres, at kvantitative reduktionsmål bl.a. kan fastsættes på baggrund af de nationale målinger af administrative byrder. Det noteres endvidere, at kvantitative reduktionsmål samt reduktion af de administrative byrder bør ses i sammenhæng med arbejdet med anvendelsen af alternativer til traditionel regulering.

Danmark støtter, at arbejdet sker ud fra en balanceret og integreret tilgang, som ikke sænker miljøbeskyttelsesniveauet, forbrugersikkerheden eller sundhedsstandarder.

Andre landes holdninger

Der er generel støtte til indsatsen for at måle og reducere de administrative byrder i EU. Enkelte lande er imidlertid skeptiske i forhold til fastsættelsen af kvantitative reduktionsmål.

Dagsordenspunkt 2a: Vurdering af opdaterede konvergens- og stabilitetsprogrammer for Portugal, Irland, Storbritannien, Litauen, Polen, Tyskland, Nederlandene, Frankrig, Grækenland, Cypern, Malta og Spanien og Italien

Resumé: Som led i udmøntningen af Stabilitets- og Vækstpagten skal Rådet (ECOFIN) den 14. marts 2006 behandle de opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer for Portugal, Irland, Storbritannien, Litauen, Polen, Tyskland, Nederlandene, Frankrig, Grækenland, Cypern, Malta, Spanien og Italien.

Bidrag vedr. Polen og Tyskland følger hurtigst muligt.

Baggrund

Eurolandene og EU-landene uden for euroen skal årligt udarbejde henholdsvis stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer til EU. Det enkelte land fremlægger i sit program mål og økonomisk-politiske tiltag i relation til udviklingen i de offentlige finanser på kort og mellemlang sigt samt mål og tiltag i relation til finanspolitikens langsigtede holdbarhed. EU-landene uden for euroen redegør endvidere for deres penge- og valutakurspolitik.

ECOFIN vedtager og offentliggør en udtalelse om det enkelte lands program på baggrund af vurderinger fra Kommissionen og drøftelse i Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC).

Processen vedrørende stabilitets- og konvergensprogrammer er et led i gennemførelsen af Stabilitets- og Vækstpagten i overensstemmelse med Rådets forordninger nr. 1466/97 og 1467/97 som ændret ved Rådets forordninger 1055/2005 og 1056/2005 samt den reviderede adfærdskodeks for stabilitets- og konvergensprogrammer, jf. reformen af Pagten.

Den reformerede Pagts centrale ændring mht. stabilitets- og konvergensprogrammer vedrører reglerne for den mellemfristede budgetmålsætning (Medium-Term Objective, MTO). Den reformerede Pagt fastholder den grundlæggende målsætning om budgetter 'tæt på balance eller i overskud', men som noget nyt differentieres målsætningen i lyset af det enkelte lands udfordringer. Målsætningen for det enkelte lands strukturelle saldo (saldoen renses for konjunktoreffekter og engangstiltag) bør således være mere ambitiøs desto højere gæld og desto lavere potentiel vækst (målsætningen skal evt. på et senere tidspunkt efter vedtagelse i Rådet differentieres i lyset af den samlede finanspolitiske holdbarhed på lang sigt).

Det enkelte lands målsætning bør opfylde tre generelle formål, 1) sikring af en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til 3-procentsgrænsen for det faktiske underskud, 2) sikring af hurtige fremskridt mod finanspolitisk holdbarhed, og 3) sikring af et budgetmæssigt råderum.

Det enkelte land bør gøre fremskridt i forhold til at opfylde sin mellemfristede målsætning, idet indsatsen bør være større i gode tider, men kan være mere

begrænset i dårlige tider. Et land kan afvige fra sin mellemfristede målsætning eller tilpasningen hertil, i det omfang landet gennemfører strukturreformer, der styrker de offentlige finanser på lang sigt.

Når det gælder eurolande og ERMII-lande bør den mellemfristede målsætning være et underskud på højst 1 pct. af BNP for lande med lav gæld / høj potentiel vækst og sigte på 'balance eller overskud' for lande med høj gæld / lav potentiel vækst. De lande, der endnu ikke opfylder deres mellemfristede mål, bør sikre årlige strukturelle budgetforbedringer på som udgangspunkt 0,5 pct. af BNP.

På ECOFIN-rådsmødet den 14. marts 2006 behandles de opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer for Portugal, Irland, Storbritannien, Litauen, Polen, Tyskland, Nederlandene, Frankrig, Grækenland, Cypern, Malta, Spanien og Italien.

Indhold

Stabilitetsprogram for Portugal

Portugals *faktiske budgetunderskud* skønnes ifølge stabilitetsprogrammet at være blevet forværret fra 3,0 pct. af BNP i 2004 til 6,0 pct. af BNP i 2005. Forværringen skyldes ophør med brug af engangstiltag, en forværring af den økonomiske situation samt en oprevidering af væksten i de offentlige udgifter⁵.

Den portugisiske budgetstrategi er – som anbefalet i Rådets henstilling af 20. september 2005 – fokuseret på at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2008, hvor programmet sigter på en saldo på -2,6 pct. af BNP efterfulgt af en yderligere forbedring i 2009 til -1,5 pct. af BNP. Det planlægges at gennemføre konsoliderende finanspolitiske tiltag i hele programperioden, dog er tiltaget i 2006 særligt stort med 1,4 pct. af BNP ('front-loading').

Forbedringen af den offentlige saldo fra 2005 til 2009 er baseret på både stigende *offentlige indtægter* og faldende *offentlige udgifter*. På kort sigt, særligt i 2006, er konsolideringen baseret på øgede offentlige indtægter genereret af højere skatterater og forbedret skatteopkrævning. De offentlige udgifter forventes at falde for alle primære udgiftskategorier, dog særligt for det kollektive forbrug og sociale overførsler. En betydelig del af faldet er baseret på permanente tiltag, herunder reformering af den offentlige administration samt ændringer i pensions-, tilbagetræknings- og sundhedssystemerne.

Programmets budgetskøn er baseret på, at *realvæksten i BNP* vil udgøre 0,5 pct. i 2005, hvilket er lavere end i 2004, og accelerere med ca. 0,6 procentpoint om året til 3,0 pct. i 2009. *Outputgabet* skønnes fra 2005 til 2009 at blive reduceret fra -2,3 til -0,7.

Kommissionen vurderer, at budgetsaldoen kan udvikle sig ringere end skønnet i programmet. Vurderingen er, at vækstskønnene er noget optimistiske, særligt i

⁵ I forhold til stabilitetsprogrammet fra juni 2005 er den nominelle faktiske balance blevet 'mekanisk' nedrevideret med ca. 0,2 procentpoint, hvilket alene skyldes en revision af BNP-serien, som blev implementeret i september 2005. Revisionen øgede BNP-niveauet med knap 5 pct.

slutningen af programperioden, og tiltag til besparelser fra 2007 og frem mangler stadig at blive defineret og implementeret.

Den *strukturelle saldo* forventes forbedret med 3,8 procentpoint over programperioden. I 2005 forventes en strukturel saldo på -5,0 pct. af BNP og i 2009 -1,2 pct. af BNP.

Den *offentlige gæld* forventes at udgøre 65,5 pct. af BNP i 2005. Gælden forventes at sige til 69,3 pct. af BNP i 2007 for derefter at aftage til 66,2 pct. af BNP i 2009. Stigningen i gælden skyldes det primære underskud samt betydelige stock-flow-tilpasninger.

Tabel 1							
Makroøkonomiske nøgletal for Portugal							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	43,5	41,4	42,3	42,4	42,5	42,4	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	46,5	47,4	47,0	46,1	45,1	43,9	-
Faktisk budgetsaldo	-3,0	-6,0	-4,6	-3,7	-2,6	-1,5	-
Primær budgetsaldo	-0,3	-3,2	-1,7	-0,6	0,6	1,5	-
Offentlig gæld	59,4	65,5	68,7	69,3	68,4	66,2	-
Outputgab ¹	-1,5	-2,3	-2,7	-2,5	-1,8	-0,7	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-2,3	-5,0	-3,4	-2,6	-1,8	-1,2	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	n.a.	-5,0	-3,4	-2,6	-1,8	-1,2	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Portugal) ²	-2,2	-4,8	-3,3	-2,5	-1,8	-1,4	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	1,2	0,5	1,1	1,8	2,4	3,0	-
Inflation (HICP)	2,4	2,3	2,3	2,2	2,2	2,1	-
Beskæftigelsesvækst	0,1	0,1	0,6	0,9	1,2	1,5	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	6,7	7,4	7,7	7,7	7,4	7,0	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.
Kilde: Konvergensprogram for Portugal af december 2005.

Programmet angiver et *mellemfristet mål (MTO)* for den strukturelle saldo på mindst -0,5 pct. af BNP, som ikke forventes at blive opnået i programperioden. Da Portugals MTO er mere krævende end landets 'minimum benchmark' på ca. -1 pct. af BNP, vil opnåelsen af MTO indebære, at sikkerhedsmarginen bliver overholdt. Tilpasningen mod programmets MTO er i overensstemmelse med benchmark-tilpasningen på 0,5 pct. af BNP om året. Kommissionen vurderer imidlertid, at programmets budgetstrategi ikke er tilstrækkelig til at opnå MTO ved udgangen af programperioden.

Med hensyn til at sikre *de offentlige financers holdbarhed* på lang sigt vurderer Kommissionen, at risikoen for Portugal er høj. Den høje offentlige gæld og svage budgetposition medfører et behov for strengt at implementere den planlagte konsolidering. De igangværende reformer af pensions- og sundhedssystemerne bidrager til at styrke holdbarheden, men der er behov for flere reformer for at kunne klare udfordringerne ved en aldrende befolkning.

Stabilitetsprogram for Irland

Det opdaterede stabilitetsprogram for Irland dækker perioden 2005-2008. Den økonomiske politik er baseret på en mellemfristet målsætning (MTO) om en *strukturel budgetsaldo* tæt på balance. Målsætningen skal, ifølge programmet, sikre økonomisk vækst, fuld beskæftigelse, forbedring af levestandarden samt et mere socialt inklusivt samfund. Parallelt skal den økonomiske politik give plads til, at de automatiske stabilisatorer kan virke fuldt ud ved en konjunkturedgang uden at bryde Stabilitets- og Vækstpagtens 3 pct. krav om maksimale underskud på den offentlige budgetsaldo.

Ifølge stabilitetsprogrammet skønnes den *faktiske budgetsaldo* reduceret fra 0,3 pct. af BNP i 2005 til -0,6 pct. af BNP i 2006. I programperiodens sidste to år ventes saldoen yderligere reduceret til -0,8 pct. af BNP. Reduktionen skyldes primært en række tiltag introduceret i 2006-budgettet, herunder mere generøse sociale velfærdsydelse, introduktion af en børnepasningspakke og lempelse af personbeskatningen. Det bemærkes, at budgetsaldoen for 2005 er signifikant bedre (1,1 pct. enheder) end den forventede budgetsaldo på -0,8 pct. der blev angivet i stabilitetsprogrammet fra 2004. Opjusteringen skyldes primært øgede offentlige indtægter.

Den *konjunkturrensede budgetsaldo* ventes at udgøre 0,8 pct. af BNP i 2005 faldende til godt 0,1 pct. af BNP i 2006-2008.

De *offentlige indtægter* ventes reduceret fra 35,2 pct. af BNP i 2005 til 34,3 pct. af BNP i 2008, mens de *offentlige udgifter* ventes at stige svagt fra 34,9 pct. af BNP i 2005 til 35,4 pct. i 2007. Herefter reduceres de til 35,0 af BNP i 2008. De offentlige investeringer, som andel af BNP, ventes at stige med 0,5 pct. point i perioden 2005 til 2008 til godt 4 pct. Niveaulet ligger over EU-gennemsnittet, hvilket Irland begrundes med et infrastrukturelt underskud.

Den *offentlige gæld* ventes stabiliseret omkring 28 pct. af BNP gennem hele programperioden. Gælden holder sig dermed et pænt stykke under Stabilitets- og Vækstpagtens krav om maksimal offentlig gæld på 60 pct. af BNP.

Stabilitetsprogrammets budgetskøn er baseret på en forventning om, at *realvæksten i BNP* i programperioden vil udgøre mellem 4,5 og 5 pct. *Outputgab*et, der i 2005 er opgjort til -1,3 pct. af BNP, ventes at stige til omkring -2 pct. i den resterende del af perioden. Endelig skønnes *inflationen* at falde svagt fra 2,2 pct. i 2005 til 1,8 pct. i 2008. Inflationen vil dermed ligge på niveau med gennemsnittet i euro-området.

Kommissionen vurderer, at de makroøkonomiske antagelser, der ligger til grund for stabilitetsprogrammet, er plausible og på linje med Kommissionens efterårsprognose indtil 2007. På mellemlangt sigt kan der opstå risici: Grundet åbenheden af den irske økonomi kan ændringer i den globale økonomi, sammen med nedgang i den omfattende byggeaktivitet i boligsektoren, påvirke irsk økonomi negativt. Kommissionen vurderer endvidere, at inflationsforventningen på lige under 2 pct. i slutningen af programperioden, er vel optimistisk.

Det er Kommissionens opfattelse, at det sunde økonomiske udgangspunkt, lavt gældsniveau, akkumulering af aktiver i National Pension Reserve Fund og pensionsreformer betyder, at den signifikante stigning i de aldersrelaterede udgifter (9,2 pct. point mellem 2008 og 2050) delvist kan imødegås. Udfordringens størrelse stiller imidlertid krav om supplerende tiltag.

Samlet vurderer Kommissionen, at den finansielle position er sund og at den irske budgetstrategi repræsenterer et godt eksempel på finanspolitik ført i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten. Grundet den aldrende befolkning bør der imidlertid iværksættes tiltag for at sikre langsigtet finanspolitisk holdbarhed.

Tabel 2							
Makroøkonomiske nøgletal for Irland							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	35,1	35,2	34,5	34,5	34,3	-	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	33,7	34,9	35,1	35,4	35,0	-	-
Faktisk budgetsaldo	1,4	0,3	-0,6	-0,8	-0,8	-	-
Primær budgetsaldo	2,6	1,5	0,6	0,4	0,5	-	-
Offentlig gæld	29,4	28,0	28,0	28,2	28,3	-	-
Outputgab ¹	0,1	-1,3	-1,9	-2,2	-2,1	-	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	1,4	0,8	0,2	0,1	0,1	-	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	0,7	1,1	0,1	0,1	0,1	-	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Irland)	1,4	0,8	0,2	0,1	0,2	-	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	4,5	4,6	4,8	5,0	4,8	-	-
Inflation (HICP)	2,3	2,2	2,0	2,0	1,8	-	-
Beskæftigelsesvækst	3,0	4,7	3,1	2,2	1,9	-	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	4,4	4,3	4,3	4,4	4,5	-	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

Kilde: Opdateret stabilitetsprogram for Irland af december 2005.

Konvergensprogram for Storbritannien

UK's opdaterede konvergensprogram for perioden 2005/06-2010/11 (budgetåret går fra 1. april til 31. marts) indebærer en forbedring af den *faktiske budgetsaldo* fra godt -3 pct. af BNP i budgetåret 2005/06 til godt -2¾ af BNP i 2006/07. Frem til 2010/11 angives i programmet en yderligere reduktion af det offentlige underskud til 1½ pct. af BNP, *jf. tabel 3.*

På baggrund af Kommissionens vurdering af, at budgetunderskuddet i 2005/06 sandsynligvis – under hensyntagen til informationen i programmet – ville forblive lidt over 3 pct. BNP, vedtog Rådet den 24. januar, at UK – i henhold til artikel 104.6 – havde et uforholdsmæssigt stort underskud. Samtidig vedtoges – i henhold til artikel 104.7 – en henstilling til UK om at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP i budgetåret 2006/07.

Den fremadrettede forbedring af den faktiske budgetsaldo skyldes primært en stigning i de *offentlige indtægter* på knap 1½ pct. af BNP. Heraf kan knap halvdelen henføres til ”fiskalt efterslæb” (blandt andet i form af mindre regulering af skatteprogressionsgrænser end lønudviklingen). Dertil kommer bidrag fra højere provenu af beskatningen af olieselskaber og tiltag til at bekæmpe skatteunddragelse. I 2006/07 bidrager særligt højere provenu af beskatningen af finansielle selskaber (angiveligt under antagelse af høje profitrater knyttet til en gunstig udvikling på aktiemarkedet) til at skattetrykket øges (0,6 pct.-enhed). De *offentlige udgifter* ventes at stige som andel af BNP frem til budgetåret 2007/08, primært som følge af planlagte offentlige serviceforbedringer og øgede offentlige investeringer. Herefter ventes udgiftskvoten at falde med ½ pct. af BNP.

Tabel 3							
Makroøkonomiske nøgletal for Storbritannien							
	2004/ 05	2005/ 06	2006/ 07	2007/ 08	2008/ 09	2009/ 10	2010/ 11
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	37,8	39,0	39,8	40,1	40,2	40,3	40,4
Offentlige udgifter (inkl. renter)	41,1	42,2	42,6	42,5	42,1	42,0	41,9
Faktisk budgetsaldo	-3,3	-3,1	-2,8	-2,4	-1,9	-1,7	-1,5
Primær budgetsaldo	-1,3	-1,0	-0,7	-0,3	-	-	-
Offentlig gæld	40,9	43,3	44,4	44,8	44,7	44,6	44,4
Outputgab ¹	0,5	-0,5	-1,0	-0,8	-0,5	-0,6	-0,6
Strukturel (=Konjunkturrenset) budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-3,5	-2,9	-2,3	-2,1	-1,7	-1,5	-1,3
Strukturel budgetsaldo (UK) ²	2,9	2,2	1,7	1,7	1,7	1,6	1,5
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	2¾	1¾	2¼	3	2¾	2¼	2¼
Inflation (HICP)	1½	2¼	2	2	2	2	2
Beskæftigelsesvækst	-	-	-	-	-	-	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	-	-	-	-	-	-	-

1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.
Kilde: Konvergensprogram for UK af 14. december 2005 samt Kommissionens vurdering af programmet.

Den *offentlige bruttogæld* ventes i programmet øget fra 43¼ pct. af BNP i 2005/06 til 44¾ pct. af BNP i 2007/08 for efterfølgende at falde til 44½ pct. af BNP i 2010/11. UK overholder således med god margin kravet i Stabilitets- og Vækstpagten om en offentlig gæld på maksimalt 60 pct. af BNP.

Stabilitetsprogrammets fremskrivning af udviklingen i de offentlige finanser og gæld er blandt andet baseret på en *realvækst* i BNP, som øges gradvist fra 1¾ pct. i 2005/06 til 3 pct. i 2007/08 for derefter at falde tilbage mod 2¼ i slutningen af programperioden. Output-gabet udvides fra -½ pct. i 2005/06 til -1 pct. året efter for efterfølgende at indsnævres til godt -½ pct. i 2010/11. Efter en markant – olieprisrevet – stigning i 2005/06 til et niveau lidt over det officielle inflationsmål på 2 pct. ventes inflationstakten at falde tilbage og ligge på målet i resten af programperioden (UK's monetære politik er baseret på denne inflationsmålsætning, selvstændig rentefastsættelse og et flydende pund). Overordnet finder Kommissionen, at programmet i det store og hele er baseret på plausible vækstantagelser, som i slutningen af perioden er på den forsigtige side. Inflationsfremskrivningen anses for realistisk.

Den *strukturelle budgetsaldo* ventes ifølge Kommissionens beregningsmetode baseret på informationerne i programmet at blive forbedret fra knap -3 pct. af BNP i 2005/06 til ca. -1¼ pct. af BNP i 2010/11. Kraftigst er forbedringen i 2006/07, hvor det uforholdsmæssigt store underskud skal korrigeres, og det negative output-gab er størst, mens forbedringerne er mindre i den efterfølgende periode, hvor output-gabet indsnævres. Programmet angiver ikke en kvantitativ mellemfristet målsætning (MTO) for den strukturelle balance men henviser til indenlandske finanspolitiske målsætninger, som indebærer en konjunkturkorregeret saldo på mellemlangt sigt, der er konsistent med en stabilisering af gældskvoten på et lavt niveau og en faktisk saldo, som er i balance eller overskud i gennemsnit over konjunkturcyklen.

Kommissionen vurderer, at budgetudviklingen kan blive værre end angivet i programmet, særligt på det korte sigt. I særdeleshed vurderes stigningen i selskabsskatter fra specielt den finansielle sektor at være usikker i det omfang den bygger på en fortsat gunstig udvikling på de finansielle markeder, som er notorisk volatile. Faldet i udgiftskvoten i årene efter 2007/08 vurderes at kunne være "udfordrende" givet eksisterende politik-forpligtelser (fx halvering af børnefattigdom og øget ulandsbistand). I slutningen af programperioden kan de negative ricisi imidlertid opvejes af vækstantagelser på den forsigtige side.

I forhold til korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud for budgetåret 2006/07 bemærker Kommissionen, at den i forbindelse med Rådets henstilling i januar 2006 vurderede, at der selv med de seneste tiltag annonceret af UK i december 2005 budgetrapporten var udsigt til en mindre overskridelse af 3 pct. kravet i 2006/07 – i modsætning til programmets fremskrivning. Kommissionen vurderer fremskridt i forhold til at korrigere det uforholdsmæssigt store

underskud ved udløbet af 6 måneders fristen den 24. juni i år. Kommissionen bemærker endvidere, at budgetstrategien ikke synes at give en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til at bryde 3 pct. grænsen for offentlige underskud, med mulig undtagelse af 2010/11, hvor det strukturelle underskud i programmet kommer under minimum benchmark'en på knap 1½ pct. af BNP. Endelig bemærker Kommissionen, at tilpasningsprofilen for de offentlige finanser muligvis ikke er fuldt på linje med Stabilitets- og Vækstpagten, i og med at de strukturelle forbedringer mindskes samtidig med indsnævringen af output-gabet, om end dette forbliver negativt.

Kommissionen vurderer endvidere, at risikoen for holdbarheden af de offentlige finanser på langt sigt er medium. Ifølge Kommissionens beregninger har UK et udestående strammingsbehov på knap 4½ pct. af BNP i forhold til de offentlige finansers stilling i 2005 og på godt 2¾ pct. af BNP, når den i programmet angivne konsolidering indregnes. De offentlige pensionsudgifter udvikler sig forholdsvis moderat, hvilket blandt andet skyldes prisindeksering af pensioner. En uafhængig Pensions Kommission har i en analyse af offentlige og private pensionsordninger konkluderet, at pensionsudbetalingerne generelt kan være utilstrækkelige for et stigende antal personer over de kommende årtier, og har på den baggrund blandt andet foreslået lønindeksering af pensionsrettigheder i det offentlige system koblet med en levealderkorrektur af pensionsalderen. Samlet skulle det ikke give anledning til væsentligt yderligere udgiftspres, da de to ændringer har stort set lige store modgående effekter. Kommissionen bemærker, at utilstrækkelige udbetalinger fra private pensionsordninger kan give anledning til øget pres på de alders-relaterede offentlige udgifter. Desuden vurderes de underliggende vækst- og ledighedsforudsætninger at være på den optimistiske side. Programmet inkluderer et fald i de ikke-aldersbetingede udgifter på ½ af BNP frem til 2050 samt en stigning i de offentlige indtægter på godt 2 pct. af BNP, sidstnævnte som følge af at personskattebaserne for ældre øges relativt til BNP i takt med befolkningsaldringen. Indarbejdes disse elementer reduceres de udestående strammingsbehov med 1½ - 2¼ pct. af BNP.

Konvergensprogram for Litauen

Litauens underskud på den *faktiske budgetsaldo* ventes at udgøre 1,5 pct. af BNP i 2005 og derefter forbedres løbende til 1,0 pct. af BNP i 2008. I forhold til konvergensprogrammet fra januar 2005 er saldoen i 2005 forbedret med 1,0 pct. af BNP, mens forbedringen i 2007 udgør 0,2 pct. af BNP.

De *offentlige udgifter* (inkl. renter) ventes at blive reduceret fra 35,1 pct. af BNP i 2005 til 34,0 pct. i 2008, mens de *offentlige indtægter* ventes at blive reduceret fra henholdsvis 33,5 pct. af BNP til 33,0 pct. i samme periode. På trods af en faldende profil i perioden, ligger både indtægter og udgifter i 2008 stadigvæk over niveauet fra 2004.

Litauens *offentlige gæld* ventes at ligge på et forholdsvis stabilt niveau omkring 19 pct. af BNP i 2005-2008, hvilket er betydeligt under grænsen på 60 pct.

Konvergensprogrammets budgetskøn er baseret på, at *realvæksten* i BNP løbende vil aftage fra 7,0 pct. af BNP i 2005 til 5,3 pct. af BNP i 2007 for derefter at tiltage til 6,8 pct. af BNP i 2008, hvilket ifølge Kommissionen er plausibelt. Det forholdsvist store, positive *outputgab* ventes at blive reduceret fra 2,9 pct. af BNP til 0,6 pct. i perioden 2005-2008.

Inflationen øgedes til 2,7 pct. i 2005, og den skønnes at ligge stabilt på dette niveau i resten af programperioden. Kommissionen vurderer, at programmets skøn er lettere optimistisk, blandet andet set i lyset af de stigende priser for importeret gas fra Litauens eneste gasleverandør, Gazprom.

Tabel 4							
Makroøkonomiske nøgletal for Litauen							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	31.8	33.5	33.8	33.3	33.0	-	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	33.2	35.1	35.2	34.6	34.0	-	-
Faktisk budgetsaldo	-1.4	-1.5 ³	-1.4	-1.3	-1.0	-	-
Primær budgetsaldo	-0.4	-0.6	-0.6	-0.6	-0.2	-	-
Offentlig gæld	19.5	19.2	19.9	19.8	18.9	-	-
Outputgab ¹	2.5	2.9	2.1	0.5	0.6	-	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-2.1	-2.3	-2.0	-1.4	-1.2	-	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-2.1	-2.3	-2.0	-1.4	-1.2	-	-
Strukturel budgetsaldo (Litauen) ²	-1.9	-2.0 ⁴	-1.6	-1.2	-0.9	-	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	7.0	7.0 ⁵	6.0	5.3	6.8	-	-
Inflation (HICP)	1.1	2.7	2.7	2.7	2.5	-	-
Beskæftigelsesvækst	-0.1	1.7	2.0	1.3	1.0	-	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	11.4	9.6	8.6	7.9	7.5	-	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

3) Reviderede data fra Litauens finansministerium viser et underskud på -1,0 pct. af BNP.

4) Reviderede data fra Litauens finansministerium viser et underskud på -1,5 pct. af BNP.

5) Reviderede data fra Litauens finansministerium viser en vækst på 7,3 pct. af BNP.

Kilde: Konvergensprogram for Litauen af december 2005.

Litauens mellemfristede målsætning (MTO) angives at være et strukturelt underskud på 1,0 pct. af BNP, som forventes at blive opnået i 2008. Dette er i overensstemmelse med kravene til lande, der er medlemmer af ERM II. Underskuddet på den *strukturelle (og konjunkturrensede) budgetsaldo* ventes imidlertid ifølge Kommissionens beregningsmetode baseret på informationerne i programmet kun at blive forbedret til 1,2 pct. af BNP i 2008. Litauens MTO er

mere krævende end landets 'minimum benchmark' på -1,8 pct. af BNP, hvorfor en overtrædelse af sikkerhedsmarginen ikke anses som en risiko i 2007 og 2008.

Konvergensprogrammets budgetstrategi er en årlig forbedring på 0,4 pct. af BNP frem til 2008, hvilket ikke er i fuld overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten, der foreskriver et 'benchmark' på 0,5 pct. af BNP.

Litauen argumenterer for denne afvigelse med henvisning til de strukturelle reformer, der netop er indført. Reformen kan ifølge den reviderede Stabilitets- og Vækstpagt og den nye 'Code of Conduct' under specifikke omstændigheder forsvare en afvigelse fra den ovennævnte tilpasning. Kommissionen vurderer, at pensionsreformen opfylder kravene til at indgå i bedømmelsen af en mulig afvigelse, samt at tilpasningen i så fald hvert år minimum vil udgøre en årlig forbedring på 0,5 pct. af BNP bortset fra 2008. I gennemsnit over hele perioden vil kravet være opfyldt. Overordnet set afhænger den mulige afvigelse af, hvorvidt Litauen overholder sit 'minimum benchmark' i 2006.

Kommissionen vurderer, at risikoen for holdbarheden af de offentlige finanser på langt sigt i Litauen er lav. Dette skyldes blandt andet den lave offentlige gæld samt en nylig indført pensionsreform, der bidrager væsentligt til at begrænse de offentligt aldersrelaterede udgifter i fremtiden. Den Litauiske regering planlægger desuden yderligere stramninger på pensionsområdet.

Kommissionen lægger op til, at Litauen i lyset af de stærke vækstudsigter bør tilsigte en hurtigere overholdelse af landets MTO, især gennem en mere ambitiøs målsætning om underskuddet på den faktiske budgetsaldo.

Konvergensprogram for Polen

Bidrag følger hurtigst muligt.

Stabilitetsprogram for Tyskland

Bidrag følger hurtigst muligt.

Stabilitetsprogram for Nederlandene

Det opdaterede stabilitetsprogram for Nederlandene dækker perioden 2005-2008. Den økonomiske politik er baseret på en *mellemløbet målsætning* (MTO) på -0,5 pct. til -1 pct. af BNP. Målsætningen skal sikre, at Nederlandene kan håndtere de betydelige udgifter pga. befolkningens aldring og sikre bæredygtig vækst. Parallelt skal den økonomiske politik give plads til, at de automatiske stabilisatorer kan virke fuldt ud ved en konjunkturedgang uden at bryde Stabilitets- og Vækstpagtens 3 pct. krav om maksimale underskud på den offentlige budgetsaldo.

Ifølge stabilitetsprogrammet skønnes en mindre forværring af den *faktiske budgetsaldo* fra -1,2 pct. af BNP i 2005 til -1,5 pct. af BNP i 2006. Herefter ventes saldoen stabiliseret på godt -1,1 pct. af BNP i den resterende del af programperioden. Den *konjunkturrensede budgetsaldo* (lig den strukturelle saldo i Nederlandene) ventes at udgøre 0,0 af BNP i 2005 faldende til -0,75 pct. af BNP i 2006. Saldoen ventes herefter stabiliseret på godt -0,6 pct. af BNP i resten af

perioden. Godt halvdelen af faldet fra 2005 til 2006 kan henføres til, at erhvervslivet i 2005 fremskyndte skatteindbetalingerne, hvilket afspejles i saldoen for 2006.

De *offentlige udgifter* ventes at stige fra 47,2 pct. af BNP i 2005 til 48,8 pct. i 2006. Herefter stabiliseres udgiftsniveauet på godt 48,1 pct. af BNP i 2007 og 2008. De *offentlige indtægter* ventes at stige fra 46,0 pct. af BNP i 2005 til 47,0 pct. af BNP i 2008. Det opdaterede stabilitetsprogram angiver ikke årsagerne til de anførte stigninger, mens de skyldes formentligt en sundhedsreform med virkning fra 2006. Med reformen bliver dele af de private forsikringsordninger omdannet til offentlige ordninger, hvilket medfører, at både offentlige overførsler og indtægter i form af forsikringsbidrag stiger.

Den *offentlige gæld* ventes reduceret fra 54,4 pct. i 2005 til godt 53 pct. i 2008. Gælden holder sig dermed under 60 pct. kravet i Stabilitets- og Vækstpagten vedrørende maksimal offentlig gæld.

Inflationen ventes i programperioden at vedblive moderat. I 2005 ventes en inflationsrate på 1,5 pct. hvorefter ventes inflationen reduceret til godt 1 pct. i 2007.

Stabilitetsprogrammets budgets køn er baseret på, at *realvæksten i BNP* udgør 0,75 pct. af BNP i 2005 stigende til 2,5 pct. i 2006 og 2007, hvorefter væksten reduceres svagt til 2,25 pct. af BNP i 2008. Outputgabet estimeres til -2,3 pct. i 2005, faldende til -0,9 pct. af potentiel BNP i 2008. Det er Kommissionens vurdering, at vækstkønnen, der ligger til grund for konvergensprogrammet, er plausibelt og på linje med Kommissionens egen efterårsprognose fra 2005.

Stabilitetsprogrammet beskriver kort en række *strukturelle reformer* iværksat af den hollandske regering i de senere år, herunder i sundhedssektoren, af det sociale sikringssystem og på pensionsområdet. Udover at sikre langsigtet finanspolitisk holdbarhed, skal reformerne øge beskæftigelsesraten og reducere incitamenterne til tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Selskabsskatterne reduceres desuden i 2006 og 2007. Tiltaget vurderes at blive nogenlunde budgetneutralt, da skattelettelserne får følge af en tilsvarende reduktion i skattefradragene.

Nederlandene oplevede i 2002 og 2003 et økonomisk tilbageslag, der medførte et budgetunderskud i 2003 på 3,2 pct. af BNP. I juni 2004 vedtog Rådet en henstilling til Holland om, at korrigerer det uforholdsmæssigt store underskud inden udgangen af 2005. I forbindelse med den seneste opdatering af det nederlandske stabilitetsprogram (2004-2007) i januar 2005, inviterede Rådet atter Nederlandene til at sikre en korrektion inden udgangen af 2005.

I 2004 fandt der en betydelig budgetkonsolidering sted, idet underskuddet blev reduceret til 2,1 pct. af BNP. I juni 2005 vurderede Rådet derfor (med afsæt i opdaterede budgettal), at underskuddet var korrigeret i 2004. Beslutningen om et uforholdsmæssigt stort underskud blev således ophævet. I 2005 blev

budgetunderskuddet yderligere reduceret, idet det blev bragt ned på 1,2 pct. af BNP.

Samlet vurderer Kommissionen, at Nederlandene befinder sig i en rimelig position i forhold til langsigtet finanspolitisk holdbarhed: Gælden opfylder Stabilitets- og Vækstpagtens 60 pct. krav, og siden 2003 er der sket en forbedring af de offentlige finanser. Imidlertid synes der behov for yderligere tiltag, for at imødegå de stigende aldersrelaterede udgifter, der mellem 2008 og 2050 ventes at stige med 6,3 pct. af BNP.

Tabel 7							
Makroøkonomiske nøgletal for Nederlandene							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	45,0	46,0	47,3	46,9	47,0	-	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	47,1	47,2	48,8	48,1	48,1	-	-
Faktisk budgetsaldo	-2,1	-1,2	-1,5	-1,2	-1,1	-	-
Primær budgetsaldo	0,6	1,4	1,1	1,4	1,5	-	-
Offentlig gæld	53,1	54,4	54,5	53,9	53,1	-	-
Output gap ¹	-1,5	-2,3	-1,5	-1,1	-0,9	-	-
Konjunkturrenset/strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-1,3	0,0	-0,7	-0,6	-0,6	-	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Holland)	-1,2	0,0	-0,7	-0,7	-0,7	-	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	1,7	0,75	2,5	2,5	2,25	-	-
Inflation (HICP)	1,4	1,5	1,5	1,1	n.a.	-	-
Beskæftigelsesvækst	-1,4	-0,25	1,5	1,75	1,75	-	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	4,6	4,7	4,2	3,8	3,4	-	-

1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag. Da der ikke er engangstiltag i det hollandske program, er den konjunkturrensede og strukturelle saldo identiske.

Kilde: Opdateret stabilitetsprogram for Nederlandene 2003-2008 af december 2005.

Stabilitetsprogram for Frankrig

Frankrig vurderer i sit stabilitetsprogram, at *underskuddet på de offentlige finanser* blev nedbragt til 3,0 pct. af BNP i 2005, og planlægger, at underskuddet skal reduceres til 2,9 pct. af BNP i 2006 for herefter at blive reduceret med stigende hastighed frem mod 2009, hvor der planlægges et underskud på ca. 1 pct. af BNP. Der planlægges en tilsvarende forbedring af den primære saldo – givet omtrent konstante renteudgifter på ca. 2,6 pct. af BNP – der bringes i balance i 2007.

Frankrigs *offentlige gæld* ventes fortsat at stige og at nå op på ca. 66,0 pct. af BNP i 2006 for herefter at falde gradvist til knap 63 pct. af BNP i 2009.

Det franske program nævner som sine overordnede finanspolitiske mål, at de offentlige finanser skal bringes i balance og at gælden skal bringes ned under EF-Traktatens referenceværdi på 60 pct. af BNP i 2010 (året efter programperioden).

Konsolideringsplanen, der i programperioden fra 2005 til 2009 således skal forbedre saldoen med ca. 2,0 pct. af BNP, baseres på en planlagt løbende reduktion af de offentlige *udgifter* på i alt ca. 2,7 pct. af BNP, der mere end opvejer et ventet fald i de offentlige *indtægter* på ca. 0,7 pct. af BNP.

Frankrigs planlagte kontrol med de offentlige *udgifter* baseres på flerårige lofter for realvæksten i det samlede offentlige forbrug (1,6 pct. i 2006 og 0,6 pct. årligt i 2007-2009), som indebærer et fald i udgifterne målt i forhold til BNP. Udgiftslofterne planlægges styrket i forhold til tidligere og omfatter nu for første gang udgiftsregler for alle offentlige delsektorer (stat, lokale myndigheder og fonde for social sikring). For så vidt angår staten bliver reglen gradvist fra 2007 til 2010 strammet fra en regel om nul realvækst til en regel om nul nominal vækst.

Faldet i de offentlige *indtægter* skyldes skattnedsættelser (primært personlige indkomstskatter), der reducerer skatteindtægterne med i alt ca. 0,6 pct. af BNP i perioden 2006-2009, herunder ca. 0,1 og ca. 0,4 procentenhed i henholdsvis 2006 og 2007. Reduktionen af underskuddet afhænger fortsat af engangsindtægter, der dog skønnes at falde fra ca. 0,6 pct. af BNP i 2005 til ca. 0,2 pct. af BNP i 2006.

Programmets budgetskøn er baseret på en antagelse om, at den årlige *realvækst* i BNP, efter at have udgjort 1,5-2,0 pct. i 2005, vil stige til 2,0-2,5 pct. i 2006 og stabilisere sig på ca. 2¼ pct. i gennemsnit fra 2007. Produktionen skønnes fortsat at ligge under sit potentielle niveau, således at outputgab forringes fra ca. -0,5 pct. af BNP i 2005 til ca. -0,9 pct. i 2009.

Frankrigs *konjunkturrensede saldo* – opgjort efter den fælles EU-metode – vurderes at blive forbedret fra et underskud på ca. 2,8 pct. af BNP i 2005 til et underskud på ca. 0,6 pct. af BNP i 2009. Den *strukturelle saldo* – hvor der korrigeres for effekten af engangstiltag – vurderes at blive forbedret fra et underskud på ca. 3,3 pct. af BNP i 2005 til et underskud på ca. 0,6 pct. af BNP i 2009. Frankrigs *mellemlistede målsætning (MTO)* antages – givet det annoncerede mål om balancerede offentlige finanser i 2010 – at være en strukturel offentlig saldo på 0,0 pct. af BNP.

Tabel 8							
Makroøkonomiske nøgletal for Frankrig							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	50,1	50,8	50,7	50,3	50,2	50,1	
Offentlige udgifter (inkl. renter)	53,8	53,8	53,6	53,0	52,1	51,1	
Faktisk budgetsaldo:	-3,7	-3,0	-2,9	-2,6	-1,9	-1,0	
Primær budgetsaldo	-0,8	-0,3	-0,3	0,0	0,6	1,6	

Offentlig gæld	65,1	65,8	66,0	65,6	64,6	62,8
Outputgab ¹	-0,3	-0,5	-0,4	-0,6	-0,8	-0,9
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-3,5	-2,8	-2,7	-2,3	-1,5	-0,6
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-3,5	-3,3	-2,9	-2,3	-1,5	-0,6
Konjunkturrenset budgetsaldo (Frankrig)		-2,4	-2,3	-2,1	-1,5	-0,7
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>						
Real BNP-vækst	2,3	1,5- 2,0	2,0- 2,5	2 ¼	2 ¼	2 ¼
Inflation (HICP)	2,3	1,9	1,8	1 ¾	1 ¾	1 ¾
Beskæftigelsesvækst		0,3	0,9	0,6	0,6	0,6
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken) ³						

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunktoreffekter og engangstiltag.

Kilde: Konvergensprogram for Frankrig af december 2005.

Kommissionen anfører i sin vurdering af det franske program, at underskuddet på de offentlige finanser sandsynligvis blev reduceret til omkring 3 pct. af BNP i 2005 (en endelig opgørelse vil først foreligge i forbindelse med Eurostats verifikation af de franske notifikationer i april 2006). Det noteres, at Kommissionen og Rådet i januar 2005 – i lyset af EF-Domstolens afgørelse i sagen om proceduren vedr. uforholdsmæssigt store underskud i Tyskland og Frankrig – resolverede, at 2005 er den relevante tidsfrist for korrektionen af de uforholdsmæssigt store underskud.

Kommissionen finder, at Frankrigs mellemfristede mål (MTO) – en balanceret strukturel saldo – passende afspejler Frankrigs aktuelle bruttogæld og estimerede potentielle vækst på lang sigt. Den planlagte strukturelle budgetforbedring er i 2006 mindre 0,5 pct. af BNP – hovedreglen for lande, der er i EDP-procedure og/eller endnu ikke har nået deres MTO – men er i årene fra 2007 til 2009 større end 0,5 pct. af BNP. Den strukturelle tilpasning – gennemsnitligt 0,6 pct. af BNP i årene fra 2006 til 2009 – gennemføres således primært i slutningen af programperioden, hvor konjunktursituationen (målt på outputgab) forringes. Udskydelsen af tilpasningen ('back-loading') hænger sammen med, at skattenedsættelserne ligger i starten af programperioden, mens udgiftsreduktionerne primært ligger i slutningen.

Kommissionen finder, at der er en række risici knyttet til programmet, herunder i relation til det makroøkonomiske scenario og planerne for udgiftskontrol, som hilses velkommen, men som vil indebære en drastisk forbedring af udgiftsstyringen og formentlig kræve reformer, som endnu ikke er specificeret.

Kommissionen finder i lyset af risikovurderingen, at en holdbar reduktion af underskuddet til under 3 pct. af BNP efter 2005 vil kunne kræve yderligere konsolideringstiltag i 2006. Kommissionen vurderer endvidere, at finanspolitikken

og de strukturelle budgetforbedringer muligvis ikke vil være tilstrækkelige til at sikre, at det mellemfristede mål om et balanceret strukturelt budget vil blive opfyldt i 2010, men at finanspolitikken dog synes at give en sikkerhedsmargin i forhold til 3-procentsgrænsen i slutningen af programperioden, dvs. 2009.

Kommissionen finder, at Frankrig med hensyn til sikring af den finanspolitiske holdbarhed på lang sigt står i en delvist risikabel position. Det vurderes på grundlag af antagelser og fremskrivninger af aldersrelaterede udgifter i det franske program – der dækker pensions- og sundhedsudgifter (men ikke øvrige aldersrelaterede udgifter) – at stillingen på de offentlige finanser i 2005 indebar et behov for en permanent strukturel budgetforbedring på omkring knap 5 pct. af BNP for at være konsistent med holdbarhed på lang sigt. Det vurderes endvidere, at strammingsbehovet vil blive reduceret til godt 2 pct. af BNP, hvis programmets økonomisk-politiske planer bliver realiseret. De senere års reformer af pensions- og sundhedssystemerne har bidraget til en afdæmpning af det fremadrettede udgiftspres, men der vurderes i fravær af yderligere reformer at være behov for en væsentlig budgetkonsolidering.

Stabilitetsprogram for Grækenland

Det opdaterede græske stabilitetsprogram for perioden 2005-08 sigter på at nedbringe det offentlige budgetunderskud til under 3 pct. af BNP i 2006 – på linje med Rådets pålæg om at korrigere landets uforholdsmæssigt store underskud – og at foretage yderligere konsolidering i retning af et balanceret budget.

I henhold til artikel 104.9 gav Rådet 17. februar 2005 Grækenland pålæg om at gennemføre permanente tiltag til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2006, reducere det konjunkturrensede underskud med mindst 0,5 pct. af BNP fra 2007 og frem, sikre en hurtigere gældsreduktion, implementere de vedtagne pensionsreformer, og yderligere forbedre indsamlingen og behandlingen af data for den offentlige sektor. I april 2005 vedtog Rådet – som opfølgning til pålægget under artikel 104.9 og med baggrund i det opdaterede stabilitetsprogram fra marts 2005 – at Grækenlands budgetstrategi var i overensstemmelse med pålæggets anbefalinger, og at det aktuelt ikke var nødvendigt med yderligere skridt i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud.

I forlængelse af en markant forbedring af den *faktiske budgetsaldo* fra -6,6 pct. af BNP i 2004 til -4,3 pct. af BNP 2005, primært som følge af lavere offentlige investeringer, ventes en gradvis yderligere nedbringelse af underskuddet til 1,7 pct. af BNP i 2008. Hovedparten af denne tilpasning ventes at finde sted i 2006, hvor underskuddet ventes at blive 2,6 pct. af BNP, *jf. tabel 9*. Denne tidsprofil genfindes i styrkelsen af overskuddet på den primære saldo.

Forbedringen af den faktiske budgetsaldo fremadrettet afspejler fortrinsvis en reduktion i de *offentlige udgifter* fra 45,4 pct. af BNP i 2005 til 43,7 pct. af BNP i 2008. Omkring en tredjedel heraf kan henføres til lavere renteudgifter i takt med refinansiering af forfalden gæld til lavere renteomkostninger, mens resten skyldes en reduktion af det offentlige forbrugs og ”andre udgifters” andel af BNP. Omvendt ventes offentlige overførsler, primært pensionsudgifter, at stige med ca.

$\frac{3}{4}$ pct. af BNP. De *offentlige indtægter* øges i programmet fra 41,1 til 41,9 pct. af BNP fra 2005 til 2008, hvilket primært kommer fra øgede skatter på olieprodukter og tiltag til at reducere skatteunddragelse. I 2006 er indtægtskvoten oppe på 42,1 pct. af BNP, hvilket skyldes et bidrag på 0,6 pct. af BNP fra engangseffekter. Eurostat har endnu ikke besluttet, om de dertil knyttede tiltag kan klassificeres som underskudsreducerende – hvis ikke, vil Grækenland i henhold til programmet og i fravær af yderligere tiltag ikke have korrigeret sit uforholdsmæssigt store underskud i 2006. Under alle omstændigheder indebærer programmet ikke en permanent nedbringelse af underskuddet til under 3 pct. af BNP i 2006, som pålagt af Rådet.

Den *offentlige gæld* ventes i programmet reduceret fra knap 108 pct. af BNP i 2005 til knap 97 pct. af BNP i 2008. Grækenland vil således gennem hele programperioden befinde sig væsentligt over kravet i Stabilitets- og Vækstpagten om en offentlig gæld på maksimalt 60 pct. af BNP. Høj nominal BNP-vækst og stigende primære overskud udgør de primære faktorer bag gældsreduktionen.

Stabilitetsprogrammets fremskrivning af udviklingen i de offentlige finanser og gæld er blandt andet baseret på en *realvækst* i BNP, som skønnes gradvist øget fra godt $3\frac{1}{2}$ pct. i 2005 til 4 pct. i 2008. Det er lidt kraftigere end den skønnede potentielle vækstrate, hvorfor det positive outputgab udvides fra godt 1 pct. af BNP i 2005 til $1\frac{1}{2}$ pct. i 2008. I samme periode ventes inflationstakten imidlertid reduceret fra $3\frac{1}{2}$ til $2\frac{3}{4}$ pct. Overordnet finder Kommissionen, at programmet er baseret på noget optimistiske vækstantagelser. Særligt vurderes forventningen om årlige stigninger i beskæftigelsen på ca. $1\frac{1}{2}$ pct. i gennemsnit at være noget optimistisk.

Tabel 9							
Makroøkonomiske nøgletal for Grækenland							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	41,6	41,1	42,1	42,0	41,9	-	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	48,2	45,4	44,7	44,3	43,7	-	-
Faktisk budgetsaldo	-6,6	-4,3	-2,6	-2,3	-1,7	-	-
Primær budgetsaldo	-0,9	0,9	2,3	2,4	2,8	-	-
Offentlig gæld	109,3	107,9	104,8	101,1	96,8	-	-
Outputgab ¹	1,4	1,1	1,1	1,1	1,5	-	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-7,2	-4,8	-3,1	-2,8	-2,4	-	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-7,2	-4,8	-3,7	-2,8	-2,4	-	-
Strukturel budgetsaldo (Grækenl) ²	-7,8	-5,5	-4,4	-3,5	-3,0	-	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	4,7	3,6	3,8	3,8	4,0	-	-
Inflation (HICP)	3,0	3,5	3,2	3,0	2,7	-	-
Beskæftigelsesvækst	2,9	1,4	1,3	1,6	1,7	-	-
Ledighed (pct. af	11,0	10,4	9,8	8,9	8,0	-	-

arbejdsstyrken)

- 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.
  - 2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.
- Kilde: Stabilitetsprogram for Grækenland af 21. december 2005 samt Kommissionens vurdering af programmet.

Den *strukturelle budgetsaldo* ventes ifølge Kommissionens beregningsmetode baseret på informationerne i programmet at blive forbedret fra $-4\frac{3}{4}$ pct. af BNP i 2005 til $-2\frac{1}{2}$ pct. af BNP i 2008. Dermed vil den strukturelle saldo ikke i programperioden opfylde den angivne mellemfristede målsætning (MTO) om balance. Programmets MTO er mere krævende end Grækenlands ”minimum benchmark” på $-1\frac{1}{4}$ pct. af BNP, og opnåelse af MTO’en ville have tilvejebragt en tilstrækkelig sikkerhedsmargin mod uforholdsmæssigt store underskud. Fremskrivningen i programmet opfylder heller ikke minimum benchmark’en.

Kommissionen vurderer, at budgetudviklingen kan blive værre end angivet i programmet. Det skyldes særligt risici forbundet med det favorable vækstscenarie og manglende information om budgetforbedrende tiltag i slutningen af programperioden. Der er desuden fortsat udestående statistikspørgsmål i forhold til Eurostat (mulig overvurdering af overskud i sociale fonde og lokale myndigheder) som kan lede til en opjustering af underskuddene frem til 2005 og have tilsvarende effekter i den fremadrettede periode. Dertil kommer spørgsmålet om, hvorvidt engangseffekterne i 2006 kan klassificeres som underskudsreducerende. Kommissionen betegner endvidere gældsudviklingen i programmet som noget optimistisk, om end gældskvoten i givet fald synes at falde tilstrækkeligt.

Kommissionen vurderer, at programmet er konsistent med en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2006 under forudsætning af fuld implementering af de angivne budgetforbedringer og med forbehold for virkningen af mulige yderligere statistiske revisioner af data for de offentlige finanser. Selv om det uforholdsmæssigt store underskud ikke korrigeres på permanent basis i 2006, overstiger den strukturelle forbedring dette år Rådets minimumskrav på 0,6 pct. af BNP, jf. pålægget til Grækenland om korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud. Kommissionens noterer imidlertid også, at den strukturelle forbedring i 2008 er mindre end de 0,5 pct. af BNP, som bør foretages i ”gode økonomiske tider”.

Kommissionen vurderer endvidere, at risikoen for holdbarheden af de offentlige finanser på langt sigt er høj. Gældskvoten er den højeste i EU, og fremskrivninger af de offentlige udgifter indikerer en stigning i omegnen af $11\frac{1}{2}$ pct. af BNP frem til 2050, hvoraf langt hovedparten kan henføres til øgede pensionsudbetalinger. I henhold til Kommissionens beregninger medfører det et udestående stramningsbehov på knap 9 pct. af BNP i forhold til de offentlige finansers stilling i 2005 ($7\frac{1}{4}$ pct. af BNP under forudsætning af den i programmet anførte mellemfristede konsolidering). Det er derfor nødvendigt med en stram implementering af den planlagte konsolidering på mellemlangt sigt og yderligere

budgetforbedringer samt strukturreformer, herunder særligt af pensionssystemet, for at reducere risikoen for den finanspolitiske holdbarhed.

Kommissionen lægger op til, at Rådet opfordrer Grækenland til at forbedre de offentlige finanser, herunder blandt andet gennem styrkelse af datagrundlaget og reformer af pensionssystemet.

Konvergensprogram for Cypern

Cyperns *faktiske budgetsaldo* skønnes ifølge konvergensprogrammet at være blevet forbedret fra -4,1 pct. af BNP i 2004 til -2,5 pct. af BNP i 2005. Cypern fremlægger en konsolideringsplan, hvor underskuddet gradvist nedbringes til 0,6 pct. af BNP i 2009, *jf. tabel 10*.

Rådets henstilling til Cypern af 5. juli 2004 indebærer en anbefaling om korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2005. I Rådets udtalelse af 8. marts 2005 i forbindelse med behandlingen af det opdaterede konvergensprogram for 2004 blev Cypern opfordret til at fastholde implementeringen af de planlagte tiltag samt til at sikre en faldende gældsrate og gennemførelsen af reformer på pensions- og sundhedsområdet.

Konsolideringsplanen, der fra 2005 til 2009 skal reducere underskuddet med 1,9 pct. af BNP, er baseret på et relativt større fald i de offentlige udgifter (4 pct.-enheder) end i de *offentlige indtægter* (2 pct.-enheder). Faldet i de offentlige udgifter er primært baseret på en reduktion i de løbende primære udgifter og på faldende renteudgifter. Indtægtsfaldet skyldes bl.a. den aftagende effekt af den såkaldte ”tax amnesty” lov og ophøret af midlertidige kompenserende tilskud – relateret til Cyperns optagelse i EU – fra EU-budgettet i 2007.

Den *offentlige bruttogæld* udgjorde 70,5 pct. af BNP i 2005 og skønnes at falde markant med 17 pct.-enheder til 53,5 pct. af BNP i 2009. Den faldende gæld skal bl.a. ses i lyset af udviklingen i budgetsaldoen og den relativt høje nominelle BNP-vækst.

Programmets budgetsøn baseres på, at *realvæksten i BNP* vil udgøre godt 4 pct. i gennem hele programperioden. Kommissionen vurderer, at vækstskønnet er plausibelt indtil 2007, men på den optimistiske side i 2008 og 2009. Ifølge Kommissionen ventes det negative outputgab (-0,8 pct. af BNP i 2005) omtrent lukket frem mod 2009.

Tabel 10							
Makroøkonomiske nøgletal for Cypern							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	39,5	41,2	40,0	40,0	39,6	39,1	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	43,6	43,8	41,9	41,8	40,8	39,7	-
Faktisk budgetsaldo:	-4,1	-2,5	-1,9	-1,8	-1,2	-0,6	-
Primær budgetsaldo	-0,9	0,7	1,2	1,2	1,4	1,7	-

Offentlig gæld	71,3	70,5	67,0	64,0	56,9	53,5	-
Outputgab ¹	-1,3	-0,8	-0,3	-0,1	0,0	0,1	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-3,6	-2,2	-1,8	-1,8	-1,2	-0,6	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-4,6	-3,1	-2,1	-2,1	-1,5	-0,6	-
Strukturel budgetsaldo (Cypern) ²	-4,3	-2,6	-1,5	-1,4	-0,9	-0,2	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	3,8	4,1	4,2	4,2	4,2	4,3	-
Inflation (HICP)	1,9	2,1	2,0	2,0	2,0	2,0	-
Beskæftigelsesvækst	1,9	1,9	1,5	1,4	1,5	1,5	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	4,7	5,3	5,2	5,0	4,9	4,7	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.
Kilde: Konvergensprogram for Cypern af december 2005.

Inflationen der blev 2,1 pct. i 2005 skønnes stort set fastholdt på dette niveau i gennem hele programperioden. Cypern trådte ind i ERM II den 2. maj 2005 og deltager med et standard udsvingsbånd på ± 15 pct. omkring centralkursen. Programmet bekræfter Cyperns mål om at indtræde i euroområdet den 1. januar 2008.

Den *strukturelle saldo* forventes gradvis at blive forbedret fra -3,1 pct. af BNP i 2005 til -0,6 pct. af BNP i 2009 svarende til en gennemsnitlig konsolidering på 0,6 pct.-enheder pr. år.

Programmet angiver et *mellemløst mål (MTO)* for den strukturelle saldo på -0,5 pct. af BNP, som forventes at blive opnået i 2009. Dette mål for den strukturelle saldo ligger således inden for MTO-intervallet fra -1 pct. af BNP til ”balance eller overskud”, som kræves af euro- og ERM II-landene. Da Cyperns MTO er mere krævende end landets ’minimum benchmark’ på ca. -2 pct. af BNP, vil opnåelsen af MTO indebære, at sikkerhedsmarginen bliver overholdt. Kommissionen vurderer således, at programmets MTO er passende og i tilstrækkelig grad afspejler gældskvoten og potentiel vækst på lang sigt.

Kommissionen finder, at risiciene forbundet med konvergensprogrammets budgetmæssige prognoser er balancerede. Underskuddet i 2005 skønnes på baggrund af de seneste data lavere end forventet, hvilket primært skyldes højere økonomisk vækst, en ændret efterspørgselssammensætning og en stærkere konsolidering. Cypern har således indtil videre opnået en større reduktion af underskuddet end forventet.

Kommissionen vurderer på den baggrund, at den budgetmæssige stilling er i overensstemmelse med målet om en korrektion af det uforholdsmæssige store underskud i 2005 på linie med rådsanbefalingen under EF-traktatens artikel 104(7), så den mellemløstede budgetmålsætning næsten realiseres i 2009.

Med hensyn til at sikre de offentlige financers holdbarhed på langt sigt vurderer Kommissionen, at risikoen for Cypren er høj. Den offentlige gæld er på nuværende tidspunkt over grænseværdien på 60 pct. af BNP og det ventes at stigende pensionsudgifter frem mod 2050 vil komme til at veje tungt i de offentlige budgetter. Kommissionen påpeger derfor nødvendigheden af dels stramt at fortsætte den planlagte konsolidering af de offentlige finanser dels at gennemføre væsentlige reformtiltag på pensions- og sundhedsområdet.

Konvergensprogram for Malta

Maltas *underskud på den faktiske budgetsaldo* skønnes at udgøre 3,9 pct. af BNP i 2005 mod 5,1 pct. af BNP i 2004. Ifølge programplanen er den maltesiske budgetstrategi baseret på at nedbringe underskuddet til under 3 pct. af BNP i 2006 i overensstemmelse med ECOFIN's henstilling under Traktatens artikel 104(7) fra juli 2004 samt tilstræbe et underskud på 1,2 pct. af BNP i 2008. Sammenlignet med konvergensprogrammet fra 2004 er planen mindre ambitiøs bl.a. pga. et mindre favorabelt makroøkonomisk scenarium.

Konsolideringsplanen, der fra 2005-2008 skal reducere underskuddet med 2,7 procentenheder, er primært baseret på en reduktion af de *offentlige udgifter*. Reduktionen skønnes at blive 7,5 pct. af BNP, hvoraf et fald i bruttoinvesteringer udgør ca. halvdelen som følge af færdiggørelse af store infrastrukturprojekter i 2006. Desuden ventes det offentlige forbrug og overførsler at falde. Reduktionen i offentlige udgifter er delvist opvejet af et fald i *offentlige indtægter* på 4,8 pct. af BNP – primært som følge af lavere tilførsler fra Italien (The Italian Financial Protocol) samt EU-fonde.

Den *offentlige gæld* ventes at udgøre 76,7 pct. af BNP i 2005, dvs. væsentligt over Stabilitets- og Vækstpagtens referenceværdi på 60 pct. af BNP. Skønnet for gælden viser dog et fald på 9,4 procentenheder over perioden - fra 76,7 pct. af BNP i 2006 til 67,3 pct. af BNP i 2008. Den største forbedring af gælden ventes at finde sted i 2006 som følge af privatiseringsindtægter. I slutningen af perioden baseres faldet på det primære budgetoverskud.

Tabel 11							
Makroøkonomiske nøgletal for Malta							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	43,6	45,7	45,9	42,7	40,9	-	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	48,8	49,6	48,6	44,9	42,1	-	-
Faktisk budgetsaldo	-5,1	-3,9	-2,7	-2,3	-1,2	-	-
Primær budgetsaldo	-1,0	0,3	1,4	1,5	2,4	-	-
Offentlig gæld	76,7	76,7	70,8	68,9	67,3	-	-
Outputgab ¹	-1,8	-2,9	-3,7	-4,2	-4,4	-	-
Konjunkturresset budgetsaldo (Komm.) ¹	-4,4	-2,8	-1,3	-0,7	0,4	-	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-5,1	-3,8	-2,3	-1,4	0,3	-	-

Konjunkturrenset (Malta) ²	budgetsaldo	-4,3	-2,6	-1,0	-0,3	0,6	-	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>								
Real BNP-vækst		0,2	0,9	1,1	1,2	2,0	-	-
Inflation (HICP)		2,8	2,8	3,1	2,5	1,9	-	-
Beskæftigelsesvækst		0,3	0,3	0,9	1,0	1,1	-	-
Ledighed (arbejdsstyrken)	(pct. af	5,6	5,1	4,9	4,7	4,7	-	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

Kilde: Konvergensprogram for Malta af januar 2006.

Konvergensprogrammets budgetskøn er baseret på, at *realvæksten* i BNP stiger fra 0,9 pct. i 2005 til 2 pct. i 2008. Eksportsektoren fremhæves som den primære vækstaccelerator. Outputgabet skønnes at blive forøget yderligere i perioden *jf. tabel 11*. Kommissionen vurderer at vækstforløbet, der ligger til grund for budgetskønnene i det maltesiske program, er plausibelt dog med tendens til optimisme for 2006.

Det forventes, at *inflationen* falder til under 2 pct. i slutningen af perioden, hvilket stemmer overens med Kommissionens skøn. Det primære mål for den maltesiske *pengepolitik* er at sikre prisstabilitet gennem et fastkursregime overfor euroen. Programmet gentager målet om maltesisk indtræden i euro-området primo 2008.

Den *strukturelle saldo* - beregnet af Kommissionen på basis af informationer i programmet - vurderes at blive forbedret fra et underskud på 3,8 pct. af BNP i 2005 til et overskud på 0,3 pct. af BNP i 2008. Konvergensprogrammet angiver som mellemfristet mål (MTO) en strukturel saldo i balance i 2008. Da Maltas MTO er mere krævende end landets "minimum benchmark" på -1,8 pct. af BNP, vil opnåelsen af MTO indebære, at sikkerhedsmarginen for overtrædelse af 3 pct. grænsen for offentlige overskud bliver overholdt.

Af risici forbundet med konvergensprogrammet nævner Kommissionen – udover et muligt optimistisk væksts-køn i 2006 (jf. ovenstående) – at konsolideringstiltagene ikke er specificeret for 2007-2008. Kommissionen anser dog, at såfremt 2006-budgettet implementeres fuldt ud og de makroøkonomiske risici adresseres, er strategien forenelig med målet om at korrigere det uforholdsmæssige store underskud på de offentlige finanser i 2006. Kommissionen vurderer endvidere, at programmets konsolideringsstrategi er tilstrækkelig til, at Malta - om end ikke helt så næsten - opnår sit MTO i 2008.

Endelig vurderer Kommissionen, at risikoen for holdbarheden af de offentlige finanser i Malta er middelstor som følge af demografisk betingede omkostninger. Gælden er over referenceværdien på 60 pct. af BNP, og det nuværende høje strukturelle budgetunderskud vil - såfremt det ikke nedbringes - forhindre den nødvendige reduktion af gælden. Trods maltesisk erkendelse af nødvendigheden af ændringer i det offentlige pensionssystem, annoncerer programmet ikke konkrete tiltag til adressering af problemet vedr. den langsigtede holdbarhed.

Kommissionen påpeger derfor nødvendigheden af yderligere tiltag i form af pensions- og sundhedsreformer.

Stabilitetsprogram for Spanien

Spaniens overskud på den *faktiske budgetsaldo* ventes at udgøre 1,0 pct. af BNP i 2005 mod et underskud på 0,1 pct. af BNP i 2004. På grund af højere indtægter end forventet steg overskuddet i 2005 med 0,9 pct. af BNP i forhold til forventningen i stabilitetsprogrammet fra december 2004. Overskuddet på saldoen ventes at falde til 0,6 pct. af BNP frem mod 2008.

Der ventes en reduktion i de *offentlige indtægter* på 0,5 pct. af BNP i perioden 2005 til 2008, mens de *offentlige udgifter* tilsvarende kun ventes at falde med 0,1 pct. af BNP. Faldet i indtægterne skyldes effekterne af en annonceret skattereform, der blandt andet sænker den personlige indkomstskat. De offentlige udgifter ville stige med 0,3 pct. af BNP i perioden 2005-2008, hvis ikke renteudgifterne samtidig skønnedes at falde med 0,4 pct. af BNP.

Spaniens *offentlige gæld*, der er opgjort til 43,1 pct. af BNP i 2005, ventes at falde til 36,0 pct. af BNP i 2008. Det er 4 pct.-enheder mindre end i det forrige program.

Programmets budgetskøn baseres på, at *realvæksten i BNP* vil udgøre cirka 3,3 pct. i gennemsnit i programperioden. *Outputgab* ventes forøget fra -0,5 pct. af BNP i 2005 til -1,1 pct. af BNP i 2007 og derefter reduceret til -0,7 pct. af BNP i 2008. Kommissionen vurderer, at programmet er baseret på plausible forudsætninger.

Inflationen – baseret på den private forbrugsdeflator - skønnes at falde fra 3,4 pct. i 2005 til 2,2 pct. i 2008. Programmets inflationskøn er mellem 0,3 og 0,6 pct.-enheder lavere end Kommissionens skøn.

Spaniens *konjunkturrensede saldo* – beregnet af Kommissionen på basis af informationer i programmet – vurderes at vise et årligt overskud på 1,2 pct. af BNP i perioden 2005-2007 og derefter falde til 0,9 pct. af BNP i 2008⁶. Programmet definerer en mellemfristet budgetmålsætning for den strukturelle saldo (MTO) på 0,0 pct. af BNP i hele programperioden.

Tabel 12							
Makroøkonomiske nøgletal for Spanien							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	38,7	39,4	39,3	39,1	38,9	-	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	38,8	38,4	38,4	38,4	38,3	-	-
Faktisk budgetsaldo	-0,1	1,0	0,9	0,7	0,6	-	-
Primær budgetsaldo	1,9	2,8	2,6	2,2	2,0	-	-
Offentlig gæld	46,6	43,1	40,3	38,0	36,0	-	-
Outputgab ¹	0,0	-0,5	-0,8	-1,1	-0,7	-	-
Konjunkturrenset budgetsaldo (Komm.) ¹	-0,1	1,2	1,2	1,2	0,9	-	-
Strukturel budgetsaldo	0,7	1,2	1,2	1,2	0,9	-	-

⁶ I det programmet ikke angiver engangstiltag i 2005 til 2008, er den *strukturelle saldo* lig den konjunkturrensede i denne periode.

(Komm.) ^{1,2}							
Strukturel budgetsaldo (Spanien) ²	-0,2	1,0	0,9	0,7	0,6	-	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	3,1	3,4	3,3	3,2	3,2	-	-
Inflation (HICP)	3,4	3,4	2,8	2,5	2,2	-	-
Beskæftigelsesvækst	2,6	3,1	2,9	2,6	2,3	-	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	11	9,0	8,4	8,1	7,8	-	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

Kilde: Stabilitetsprogram for Spanien af december 2005.

Kommissionen vurderer, at Spaniens finanspolitiske strategi er tilstrækkelig til at sikre overholdelse af programmets mellemfristede budgetmålsætning i programperioden. Kommissionen bemærker, at Spaniens MTO om et balanceret strukturelt budget er mere ambitiøst end minimum benchmark på -1,2 pct. af BNP, hvorfor MTO-målet giver en tilstrækkelig sikkerhedsmargin under normale konjunkturf forhold i forhold til overskridelse af underskudsreferenceværdien på 3 pct. af BNP.

Samlet vurderer Kommissionen, at den spanske budgetstrategi repræsenterer et godt eksempel på finanspolitik ført i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten.

Kommissionen vurderer, at risikoen for holdbarheden af de offentlige finanser i Spanien er middelstor som følge af omkostninger i forbindelse med befolkningens aldring. Kommissionen noterer, at programmet kun indregner pensionsudgifter, hvilket undervurderer de budgetmæssige effekter af en aldrende befolkning.

Kommissionen vurderer, at implementeringen af de tiltag, der lægges op til i den annoncerede sociale velfærdsreform, kan blive et vigtigt element i at reducere risiciene forbundet med den finanspolitiske holdbarhed.

Stabilitetsprogram for Italien

Italiens *faktiske budgetunderskud* skønnes ifølge stabilitetsprogrammet at være blevet forværret fra 3,2 pct. af BNP i 2004 til 4,3 pct. af BNP i 2005. Forværringen skyldes en lavere BNP-vækst, større offentlige udgifter samt statistiske revisioner.

Den italienske budgetstrategi er – som anbefalet i Rådets anbefaling af 28. juli 2005 – fokuseret på at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2007, hvor programmet sigter på en offentlig saldo på -2,8 pct. af BNP. Den offentlige saldo forventes yderligere forbedret i 2008 og 2009 til henholdsvis -2,1 pct. af BNP og -1,5 pct. af BNP.

Italien planlægger at gennemføre konsoliderende finanspolitiske tiltag i hele programperioden, men programmet angiver kun detaljer for de finanspolitiske tiltag for 2006. Forbedringen af den offentlige saldo i 2006 er primært baseret på

faldende *offentlige udgifter*, herunder et fald i det offentlige forbrug (ekskl. lønninger). De *offentlige indtægter* forventes at stige svagt.

Kommissionen vurderer, at der er negative risici i forhold til at opnå den skønnede budgetudvikling. Der er betydelig usikkerhed om implementeringen af budgettet for 2006, og for 2007 og frem er de planlagte tiltag uspecificeret.

Programmets budgetskøn er baseret på, at *realvæksten i BNP* vil udgøre 0,0 pct. i 2005, hvilket er lavere end i 2004, og stige til 1,5 pct. i 2006. Fra 2006 og til udgangen af programperioden forventes realvæksten at stige svagt til 1,8 pct. *Outputgab*et skønnes fra 2005 til 2009 at blive reduceret fra -1,5 til -0,6.

Den *strukturelle saldo* forventes forbedret med 2,9 procentpoint over programperioden – i 2005 forventes en strukturel saldo på -4,1 pct. af BNP og i 2009 -1,2 pct. af BNP. De planlagte korrektioner i 2006 og 2007 er i overensstemmelse med Rådets anbefalinger.

Den *offentlige gæld* forventes i 2005 at stige for første gang siden 1994 – gælden forventes at stige fra 106,5 pct. af BNP i 2004 til at udgøre 108,5 pct. af BNP i 2005. Gælden forventes dog at falde efterfølgende og skønnes i 2009 at udgøre 101,7 pct. af BNP. Udviklingen i gælden kan blive værre end forventet på grund af de negative risici forbundet den skønnede budgetudvikling. Det er nødvendigt at styrke budgetpositionen yderligere for at opnå, at gælden aftager tilstrækkeligt mod referenceværdien på 60 pct. af BNP.

Tabel 13							
Makroøkonomiske nøgletal for Italien							
	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<i>Offentlige finanser (pct. af BNP):</i>							
Offentlige indtægter	45,3	44,9	45,0	44,3	44,2	43,9	-
Offentlige udgifter (inkl. renter)	48,6	49,2	48,4	47,6	47,5	47,0	-
Faktisk budgetsaldo	-3,2	-4,3	-3,5	-2,8	-2,1	-1,5	-
Primær budgetsaldo	1,8	0,6	1,3	1,9	2,6	3,2	-
Offentlig gæld	106,5	108,5	108,0	106,1	104,4	101,7	-
Outputgab ¹	-0,4	-1,5	-1,2	-1,0	-0,8	-0,6	-
Konjunkturrensset budgetsaldo (Komm.) ¹	-3,0	-3,5	-2,9	-2,3	-1,7	-1,2	-
Strukturel budgetsaldo (Komm.) ^{1,2}	-4,4	-4,1	-3,2	-2,3	-1,7	-1,2	-
Konjunkturrensset budgetsaldo (Italien) ²	-3,0	-3,5	-2,8	-2,2	-1,6	-1,1	-
<i>Øvrige nøgletal (pct.):</i>							
Real BNP-vækst	1,2	0,0	1,5	1,5	1,7	1,8	-
Inflation (HICP)	2,3	2,3	2,3	2,2	2,0	2,0	-
Beskæftigelsesvækst ³	0,8	0,4	0,6	0,7	0,8	0,7	-
Ledighed (pct. af arbejdsstyrken)	8,0	7,7	7,6	7,5	7,4	7,3	-

Anm.: 1) Kommissionens beregninger baseret på informationen i programmet.

2) Den strukturelle saldo er den faktiske saldo korrigeret for konjunkturreffekter og engangstiltag.

3) Fuldtidspersoner i stedet for personer.

Kilde: Konvergensprogram for Italien af december 2005.

Programmet angiver, at det *mellemfristede mål (MTO)* for den strukturelle saldo er et balanceret budget, som ikke forventes at blive opnået i programperioden. Da Italiens MTO er mere krævende end landets 'minimum benchmark' på -1,5 pct. af BNP, vil opnåelsen af MTO indebære, at sikkerhedsmarginen bliver overholdt. 'Minimum benchmark' vil dog kun blive opnået i 2009. Den manglende information om de korrigerende tiltag for 2007 og frem gør det ikke muligt at vurdere programmets tilpasning mod MTO.

Med hensyn til at sikre *de offentlige financers holdbarhed* på lang sigt vurderer Kommissionen, at risikoen for Italien er medium. Den høje gæld og svage budgetposition indikerer behov for konsolidering på mellemfristet sigt. Den forventede stigning i aldersrelaterede udgifter frem til 2050 er moderat, men udviklingen afhænger af en fuld implementering af pensionsreformerne.

Rådsudtalelser

Rådet ventes at vedtage udtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne for Portugal, Irland, Storbritannien, Litauen, Polen, Tyskland, Nederlandene, Frankrig, Grækenland, Cypern, Malta, Spanien og Italien, der bl.a. anbefaler, at:

- *Portugal*
  - vedtager og strengt implementerer de planlagte strukturelle tiltag for at sikre korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud i 2008 på en troværdig og holdbar måde; sikrer en fortsat tilpasning mod MTO, når underskuddet er blevet korrigeret; og skaber marginer for at kunne klare de budgetmæssige virkninger af en mulig lavere end skønnet økonomisk vækst,
  - beslutsomt gennemfører de planlagte tiltag til at kontrollere udgifterne samt forbedrer budgetprocessen på alle niveauer i den offentlige sektor, eventuelt via mere udbredt brug af bindende udgiftslofter og styrkede mekanismer til overvågning og kontrol af udgifter og indtægter
  - forbedrer den langsigtede holdbarhed for de offentlige finanser, herunder gennemfører de planlagte tiltag samt gennemfører flere pensions- og sundhedsreformer,
  - nedbringer den offentlige gæld ved at sikre, at gældudviklingen afspejler udviklingen i reduktionen af underskuddet og skønnede privatiseringsudbytter, samt omhyggeligt overvejer store offentlige investeringsprojekters indflydelse på gælden.
- *Irland* fortsat gennemfører tiltag, der adresserer de langsigtede økonomiske implikationer af den aldrende befolkning.
- *UK* sikrer en troværdig og holdbar nedbringelse af underskuddet til under 3 pct. af BNP i budgetåret 2006/07 og tilstræber yderligere budgetkonsolidering derefter gennem, i særdeleshed, implementering af den planlagte reduktion af udgiftsvæksten efter 2007/08. UK opfordres desuden

til at fastsætte og opnå et mellemfristet mål (MTO) for den offentlige saldo, som sikrer hurtige fremskridt mod finanspolitisk holdbarhed og en forsigtig udvikling i gældskvoten på det lange sigt samt indebærer en tilstrækkelig margin til referenceværdien for det offentlige underskud, som UK er forpligtet til at tilstræbe ikke at overskride, og tillader budgetmæssige manøvre muligheder, herunder i forhold til behovet for offentlige investeringer.

- *Litauen* styrker tilpasningen på den strukturelle budgetsaldo for hurtigere at kunne opfylde landets MTO. Desuden opfordres Litauen til at tilstræbe en mere ambitiøs målsætning for den faktiske budgetsaldo i 2006, der kan videreføres de efterfølgende år.
- Rådet ventes at anerkende den nederlandske regerings vellykkede bestræbelser på, at korrigere det uforholdsmæssigt store budgetunderskud fra 2003. Rådet ventes at invitere *Nederlandene* til fortsat at sikre en stærk budgetposition i 2006 og fremadrettet.
- *Frankrig*
  - gennemfører de nødvendige strukturelle budgettiltag for at sikre et underskud på under 3 pct. af BNP i 2006;
  - gennemfører de nødvendige tiltag for at sikre den planlagte finanspolitiske konsolidering i retning af det mellemfristede mål om strukturel budgetbalance og forbedrer den langsigtede finanspolitiske holdbarhed;
  - styrker overvågningen og håndhævelsen af udgiftsreglerne for de forskellige delsektorer i den offentlige sektor for at overholde de ambitiøse flerårige udgiftslofter.
- *Grækenland* implementerer de nødvendige permanente tiltag til at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud senest i 2006 og stræber efter en yderligere strukturel reduktion af underskuddet i retning af det i programmet angivne mellemfristede mål. For at sikre en tilfredsstillende bevægelse i retning af referenceværdien for gældskvoten opfordres Grækenland desuden til at øge indsatsen for at identificere og kontrollere faktorer udover nettolåntagning, som påvirker gældsniveauet. I forhold til at sikre de offentlige financers langsigtede holdbarhed opfordres Grækenland til at kontrollere de offentlige pensionsudgifter og hurtigt implementere de vedtagne pensionsreformer. Endelig opfordres Grækenland til at forbedre indsamlingen og behandlingen af data for den offentlige sektor, herunder særligt gennem mekanismer til hurtig og korrekt tilvejebringelse af budgetdata.
- *Cypern* – i overensstemmelse med programmet – ved tiltag af permanent karakter sikrer, at den budgetmæssige konsolidering mod den mellemfristede budgetmålsætning fastholdes efter korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud. Desuden opfordres Cypern til at iværksætte yderligere reformer på pensions- og sundhedsområdet med henblik på at styrke holdbarheden af de offentlige financer.
- *Malta* fuldt ud implementerer strategiens budgettiltag for 2006 og sikrer korrektionen af det uforholdsmæssigt store budgetunderskud. Desuden opfordres Malta til at sikre, at gældsrammen falder mod Stabilitets- og Vækstpagtens referenceværdi på 60 pct. af BNP fra 2006 og frem. Endelig

bør Malta styrke holdbarheden af de offentlige finanser ved at gøre yderligere fremskridt i design og implementering af reformer på pensions- og sundhedsområdet.

- *Spanien* fastholder en stærk budgetmæssig position, især set i lyset af det store underskud på betalingsbalancen. Desuden opfordres Spanien til at implementere de annoncerede tiltag, der kan modvirke de negative effekter af en aldrende befolkning.
- *Italien*
  - gennemfører de planlagte strukturelle tiltag i 2006 og 2007 for at sikre korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007 på en troværdig og vedvarende måde,
  - specificerer de underliggende tiltag for 2007 og de sidste år af programperioden og sikrer, at tilpasningen mod MTO forbliver i overensstemmelse med Stabilitets- og vækstpagtens krav,
  - sikrer, at den offentlige gæld aftager hurtigere mod 60 pct. af BNP, herunder er opmærksom på andre faktorer end nettolåntagningen, som bidrager til et stigende gælds niveau,
  - forbedrer budgetprocessen ved at øge gennemsigtigheden og effektivt implementere mekanismer til overvågning og kontrol af udgiftsudviklingen.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark. Danmarks eget konvergensprogram blev behandlet på rådsmødet den 24. januar 2006.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notater om de opdaterede konvergens- og stabilitetsprogrammer fra 2005 for Portugal, Irland, Storbritannien, Litauen, Polen, Tyskland, Nederlandene, Frankrig, Grækenland, Cypern, Malta, Spanien og Italien. Den reviderede adfærdskodeks for stabilitets- og konvergensprogrammer blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 11. oktober 2005.

Holdning

Dansk holdning

Fra regeringens side vil man generelt kunne støtte Rådets udtalelser i den form, der kan opnås enighed om.

Andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at støtte udkast til rådsudtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne for Portugal, Irland, Storbritannien, Litauen, Polen, Tyskland, Nederlandene, Frankrig, Grækenland, Cypern, Malta, Spanien og Italien.

**Dagsordenspunkt 2b: Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud
vedr. Italien**

Resumé: Rådet ventes at vurdere, at Italiens tiltag i opfølgning på henstillingen af 28. juli 2005 – der anbefaler Italien at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør senest i 2007 – synes at sikre tilstrækkelige fremskridt i 2006 i forhold til en endelig korrektion af underskuddet i 2007, men at korrektionen kritisk afhænger af gennemførelsen af 2006-budgettet samt specificering og implementering af væsentlige nye tiltag i 2007.

Baggrund

Italiens offentlige budgetsaldo vurderedes at have overholdt Traktatens referenceværdi for underskuddet på 3 pct. af BNP, indtil Eurostat i maj 2005 offentliggjorde reviderede budgettal for Italien, der pegede på budgetunderskud på 3,1 pct. af BNP i 2003 og 2004. Italiens statistikinstitut offentliggjorde kort efter i maj 2005 nye opgørelser, der pegede på underskud på 3,2 pct. af BNP i 2001, 2003 og 2004.

I lyset af Italiens offentlige finanser iværksatte Kommissionen proceduren vedr. uforholdsmæssigt store underskud (EDP) for Italien i kraft af vedtagelsen af en rapport under Traktatens artikel 104.3 i juni 2005.

F.s.v.a. *Traktatens underskudskriterium* konstaterede Kommissionen, at Italiens overskridelse af 3-procentsgrænsen ikke skyldes et *exceptionelt* økonomisk tilbageslag (negativ vækst eller et akkumuleret produktionstab i en længere periode med meget lav vækst i forhold til potentialet). Italiens BNP-vækst var lav, men positiv, og væksten havde først fra 2002 ligget under sit lave potentielle niveau på ca. 1,5 pct. af BNP, mens produktionen havde ligget lidt under sit potentielle niveau i 2003 og 2004.

Kommissionen konstaterede endvidere, at underskuddets overskridelse af 3-procentkriteriet ikke var *midlertidigt*. Underskuddet udgjorde således mere end 3 pct. af BNP i både 2003 og 2004. Underskuddet vil ifølge Kommissionens prognose endvidere stige i 2005 og 2006.

Budgetudviklingen bekræftede, at Italiens budgetstilling ikke har givet en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til 3-procentsgrænsen i tilfælde af normale konjunkturudsving, som påpeget i gentagne rådsudtalelser om de italienske stabilitetsprogrammer. Kommissionen konkluderede således, at Traktatens underskudskriterium ikke var opfyldt.

F.s.v.a. *Traktatens gældskriterium* konstaterede Kommissionen, at den offentlige gæld var langt over 60 pct. af BNP, samt at gælden kun er faldet med lav hastighed gennem en årrække og har ligget stort set uændret på ca. 106-107 pct. af BNP siden 2003 og fortsat ventes at ligge på dette niveau i 2005-2006. De senere års langsomme eller manglende gældsreduktion skyldes især et markant fald i de primære budgetoverskud fra ca. 5 pct. af BNP i 1999-2000 til ca. 2 pct. af BNP i 2004 samt operationer, der teknisk ikke øger underskuddet, men øger gælden (stock-flow justeringer). Kommissionen konkluderede således, at Traktatens gældskriterium ikke var opfyldt.

Kommissionens rapport tog – udover Traktatens underskuds- og gældskriterier – ligeledes hensyn til, om det offentlige underskud oversteg de offentlige investeringsudgifter, samt til alle andre relevante faktorer, herunder landets økonomiske og budgetmæssige situation på mellemlang sigt. Kommissionen vurderede således faktorer vedrørende konjunkturforskel og potentiel vækst, strukturreformer, offentlige investeringer, de strukturelle underskud, Italiens indsats for finanspolitisk konsolidering i gode tider, udgifter til uddannelse samt forskning og udvikling, engangstiltag i relation til budgettet, finanspolitikens langsigtede holdbarhed, og andre relevante faktorer, herunder erfaringerne med Italiens makroøkonomiske skøn, udgiftskontrol og statistisk styring. Kommissionens overordnede vurdering var, at de relevante faktorer understøttede den konklusion, at Italien samlet set ikke opfyldte Traktatens krav vedrørende offentlige finanser.

I lyset af udtalelser fra den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) og Kommissionen vedtog Rådet i juli 2005 en beslutning om eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud i Italien, jf. Traktatens artikel 104.6, samt en henstilling til Italien om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør, jf. Traktatens artikel 104.7. Rådshenstillingen til Italien anbefalede flg.:

- de italienske myndigheder bør bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud til ophør hurtigst muligt og senest i 2007; Rådet fastlægger en frist til den 12. januar 2006 for den italienske regerings iværksættelse af virkningsfulde foranstaltninger;
- de italienske myndigheder bør sikre en troværdig og holdbar reduktion af underskuddet under 3 pct. af BNP og med henblik herpå:
  - sikre en streng implementering af 2005-budgettet,
  - gennemføre de nødvendige tiltag for at sikre en samlet reduktion af det strukturelle underskud på mindst 1,6 pct. af BNP i løbet af 2006-2007, idet mindst halvdelen af korrektionen bør gennemføres i 2006;
- de italienske myndigheder bør sikre, at den offentlige bruttogæld mindskes tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien med tilfredsstillende hastighed.

Indhold

Kommissionen har den 22. februar 2006 offentliggjort en meddelelse, der vurderer Italiens tiltag i opfølgning på Rådets henstilling om gennemførelse af strukturelle budgetforbedringer på 1,6 pct. af BNP samlet i 2006-2007, herunder mindst halvdelen i 2006, med henblik på at sikre korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2007.

Italiens budget for 2006, vedtaget af Parlamentet den 22. december 2005, indeholder budgetforbedrende tiltag svarende til ca. 2 pct. af BNP og budgetforringende tiltag svarende til ca. 0,5 pct. af BNP, hvilket med udgangspunkt i det estimerede 2005-underskud på ca. 4,3 pct. af BNP vurderes at kunne sikre et underskud på ca. 3,5 pct. af BNP i 2006.

Italien har endvidere i december 2005 fremlagt et stabilitetsprogram, der sigter på at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2007 gennem strukturelle budgetforbedringer på 0,9 pct. af BNP i både 2006 og 2007 (ca. 1,8 pct. af BNP samlet i 2006-2007, d.v.s. mere end den anbefalede stramning på 1,6 pct. af BNP) for herefter at sikre yderligere fremskridt i retning af et mellemfristet balanceret budget, jf. tabel 1. Programmet indeholder imidlertid ikke for 2007 konkret information om de budgettiltag, der skal sikre at budgetmålene realiseres.

Tabel 1: Italiens offentlige finanser: budgetudvikling og strukturelle budgetforbedringer i rådshenstillingen til Italien og i Italiens stabilitetsprogram

	2004	2005	2006	2007	2008
Anbefalet offentlig saldo (henstilling af 28. juli 2005)		-4,3	> -4,0	> -3,0	
Stabilitetsprogrammets mål for offentlig saldo	-3,2	-4,3	-3,5	-2,8	-2,1
Anbefalet strukturel budgetforbedring (henstilling af 28. juli 2005)			≥0,8+	0,8	≥1,6 total
Stabilitetsprogrammets mål for strukturelle budgetforbedringer		0,3	0,9	0,9	0,6
l) Improvement in the CAB net of one-offs.					

Kommissionen vurderer, at en fuld implementering af 2006-budgettet vil være konsistent med den anbefalede strukturelle budgetforbedring på 0,8 pct. af BNP i 2006 givet realistiske vækstforudsætninger, men at realiseringen af dette budgetmål er forbundet med usikkerhed knyttet til især den planlagte udgiftskontrol. Kommissionen påpeger endvidere, at Italien ikke har fremlagt konkrete oplysninger om tiltagene rettet mod målene for 2007. Det italienske program kan undervurdere de nødvendige budgetforbedringer, herunder fordi budgetplanerne ikke tager tilstrækkelig højde for udgifter til lønstigninger for offentligt ansatte.

Kommissionen vurderer samlet, at

- Italiens 2006-budget vil sikre passende fremskridt mod korrektionen af underskuddet i 2007, hvis det gennemføres fuldt ud og væksten udvikler sig som forudsat
- Italien for 2007 har som mål at sikre strukturelle budgetforbedringer og et korrigeret underskud i overensstemmelse med henstillingen, men at
- Korrektionen af underskuddet i 2007 er forbundet med væsentlig usikkerhed og afhænger af en effektiv implementering af 2006-budgettet samt specificering og implementering af væsentlige yderligere budgetforbedrende tiltag for 2007

Kommissionen slutter at det ikke er aktuelt med yderligere skridt i proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud.

På rådsmødet den 14. marts ventes ECOFIN i lyset af Kommissionens analyse at vurdere – evt. i form af rådskonklusioner – at Italiens tiltag i opfølgning på

henstillingen af 28. juli 2005 synes at sikre tilstrækkelige fremskridt i 2006 i forhold til en endelig korrektion af underskuddet i 2007, men at korrektionen kritisk afhænger af gennemførelsen af 2006-budgettet og af specificering og implementering af væsentlige nye tiltag i 2007.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedrørende opfølgning på Rådets henstilling til Italien har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Sagen vedrørende Rådets henstilling til Italien blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 12. juli 2005 (mhp. forhandlingsoplæg).

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side deles den vurdering, at Italien f.s.v.a. 2006 har planlagt tiltag i overensstemmelse med henstillingen, og at tiltagene foreløbigt synes at ville sikre tilstrækkelige fremskridt i 2006, hvis de gennemføres fuldt ud og de makroøkonomiske antagelser holder, og at Italien f.s.v.a. 2007 har behov for at specificere og gennemføre væsentlige yderligere tiltag for at sikre korrektionen af underskuddet i 2007.

Fra dansk side finder man, at det vil være i Italiens egen interesse at sikre en effektiv korrektion af underskuddet som led i en samlet konsoliderings- og reformstrategi – rettet mod strukturel balance eller overskud på de offentlige finanser og finanspolitisk holdbarhed på lang sigt – der er vigtig for at sikre den samlet set bedst mulige udvikling i den italienske økonomi, herunder en højere strukturel vækst og beskæftigelse.

Andre landes holdning

EU-landene ventes generelt at støtte en vurdering – evt. i form af rådskonklusioner – der finder, at Italiens tiltag i opfølgning på henstillingen af 28. juli 2005 synes at sikre tilstrækkelige fremskridt i 2006 i forhold til en endelig korrektion af underskuddet i 2007, men at korrektionen kritisk afhænger af gennemførelsen af 2006-budgettet og af specificering og implementering af væsentlige nye tiltag i 2007.